

சுந்தரதீபம்

தவத்தைப் பெருக்கவும், தர்மத்தைக் காக்கவும், விவத்தைப் பேணவும், திருவருள் பூண்டது.

இதழ் -2

காலாயுத்திவருஷம் ஐப்பசி மாதம் முதல் திகதி வெள்ளிக்கிழமை [20-10-1978]

கடார் - 3

உன்மை நின்றல் உள்ளமே கோயில்

உன்மை ஒன்று இருக்க பொய்மைக்கும் உள்ளாம் போக விடலாமோ? இப்படிக் கேட்கின்றார் திருநாவுக்கரசர். நமது நல நுக்காக அவர் எழுப்பிய கேள்வியை நாமும் சிந்திந்தல் நலம்.

பெறுதற்கரியது இப்பிறவி. இப்பிறவி தப்பினல் எப்பிறவி வாய்க்குமோ என்ன வருமோ சொல்ல முடியாது. ஆகையால் உடல் நலமுடன் இருக்கும்போது நாம் முயன்று பெறும் பொருள் யாது இதைப் பெறுமல் வாழ் நானை வேற்று இன்பத்துள்

போக்கி பிரயோசனமிலாத வாழ்வாக முடிவதா? ஆண்பிள்ளையா யினும் பெண்பிள்ளையாயினும் வீண்பிள்ளையாகாமல் வாழ்வது எவ்வாறு என்று எம்பிரான் திருநாவுக்கரசர் சொல்கின்றார். அவர் சொல்வதை நீங்கள் நல்ல பத்தி சிரத்தையுடன் படியுங்கள். வீணை வாழ்வு எதுவென்றும் உன்மை எதுவென்றும் தாம் சமணசமயத்திருந்து பெற்ற அநுபவத்தை பழமொழிகள் பலவற்றுடன் பேசுகின்றார். அதனை கீழே உள்ள பதிகத்து காணுங்கள்.

மெய்யெலாம் வெண்ணீறு சண்ணித்த மேனியான் தாள்தொ மாதே உய்யெலா மென்றெண்ணி உறிதூக்கி உழிதந்தென் நுள்ளாம் விட்டுக் கொய்யெலா மலர்ச்சோலைக் குயில்கூவமயிலாலும் ஆரூரரைக் கையினால் தொழாதொழிந்து கனியிருக்கக் காய்கவர்ந்த கள்வனேனே.

மேனி எல்லாம் நிறையத் திருநீறு பொலியும் பெருமானது திருவடி தொழாது இவ்வுலகில் உய்தியும் பெறவாம் என்று என்னிச் சமணரோடு இணங்கிக் கையில் உறியும் தூக்கி உழுங்று தடுமாறித் திரிந்து உன்மைக்கே உள்ளத்தை உள்ளவாறு விடுத்துப் பக்கமையாகிக் கொய்யும் பெருமையால் சிறந்த மலர்ச்சோலையில் குயில்கூவமயில் ஆடவிளங்கும் திருவாரூர் என்ஜியனீச் சிவனை நான்கையினால் தொழாது நீங்கி நின்ற செயலால் என்றிலை மரத்தில்களி இருப்பக்காயைப் பிடுங்கிய கள்வன் போலாகினேன்.

கடவுள் என்னும் பொருளை அடையும் ஆவல் கொண்டேன். அது இருக்கும் இடம் எங்கெனத் தேடி உலைந்து; உன்மையாம்படி நீறனிந்த பெருமானைத் தொழுது அவர் காட்சியால் உய்யலாம் என உணராது; சமணரோடு அவர் சொற்படி பாயுடுத்து உறிதூக்கித் திரிந்து கடவுளை அற்யலாம் என்ற என்றீனப்பு கனி இருப்பக் காய் பிடுங்கியவன் பாடாயிற்று. மழும் சுவைக்கும் காய் அப்படி அன்று புளிக்கும் அன்றியும் கயரும். இதன் உன்மை சொல்கின்றார். உன்மை உனர்ந்து கண்டபின் பொய்மையில் வெறுப்பு தலைப் படுகின்றது 1

என்பிருத்தி நாம்புதோல் புகப்பெய்திட் டென்னையோர் உருவமாக்கி இன்பிருத்தி முன்பிருந்த வினைதீர்த்திட்டென் லுள்ளங் கோயி ஸாக்கி அன்பிருத்தி அடியேனைக் கூழாட் கொண்டருள்செய்த ஆரூர்தம் முன்பிருக்கும் விதியின்றி முயல்விட்டுக் காக்கைப்பின் போனவாறே.

எலும்பை உண்டாக்கி அதன் மேல் நாம்பு வளர் வைத்து வாரூர் அமர்ந்த செல்வருடைய முன்னால் இருக்கும் விதிபின்னால் அவற்றின் மேல் தோல் உண்டாக்கி மூடி இப்படியாக என்னை ஒரு உருவமாக்கி அந்த உருவத்துள்ளே இன்பம் வைத்து அந்த இன்பத்தை அறிய முடியாது தடை செய்திட முன்னே அங்கிருந்த வினையைத் தீர்த்திட்டு என் உள்ளத்தைக் கோயிலாக்கி அதைப் பேணும்படி அன்பினை உள்ளே வைத்து அடியேனைத் தன் திருவடிக்கே முற்றிலும் (கூழ் - தான் செய்த உடமை) உடமை ஆக்கி ஆட்கொண்டருள் செய்த திரு

வாரூர் அமர்ந்த செல்வருடைய முன்னால் இருக்கும் விதிலிலாது; முயலைக் கலைத்தோடிச் சென்று அதை விடுத்துக் காக்கத்தின் பின் போனவாரூருக் காக்கத்தின் பின் போனவாரூர்க் கெல்வைனைத் தலைப்படச் சென்று வணக்கிப் போற்றும் விதி இலாதுபல நாள் காகத்தின் பின் ஒடியவன் போலப் பிற நெறியான சமணத்தில் தலைப்பட்டேனே என்ற வருத்தம் இப்பாடலில் காணப்படுவது. இதன் தாற்பரியத்தை விளங்கினால் உன்மை உனர்ந்து ஒழுகுவார்க்கு உள்ளமே கோயிலாகும். 2

பெருகுவித்தென் பாவத்தைப் பண்டெலாங் குண்டர்கள் தஞ் சொல்லே கேட்டு உருகுவித்தென் உள்ளத்தின் உள்ளிருந்தகள்ளத்தைத் தள்ளிப்போக்கி அருகுவித்துப் பினிகாட்டி ஆட்கொண்டு பினிதீர்த்த ஆரூர்தம் அருகிருக்கும் விதியின்றி அறமிருக்க மறம்விலைக்குக் கொண்டவாறே.

எனது பாவத்தை பெருகுவித்தேன் எவ்வாறு எனில் பொய் போக்காட்டி அவற்றை இல்லாது செய்து என் நோய் தருவிமிகுந்த வஞ்சனை உடைய சமணரது சொல்லே கேட்டு நின்ற த்து ஆட்கொண்டு என் பினி தீர்த்த திருவாரூர் பெருமாமையால். ஆனால் என்ன அற்புதம் தன்னை நினையச் செய்து ஏற்று அருகிருக்கும் விதியின்றி அறம் இருக்க மறம் விலைக்கு உருகுவித்து அதனால் என் உள்ளத்திருந்த கள்ளத்தைத் தள்ளிப் பொன்டவாறு. 3

குண்டனைய்த் தலைபறித்துக் குவிமூலையார் நகைநானை துழிதர் வேனைப் பண்டமாப் படுத்தென்னைப் பால்தலையில் தெளித்துத்தன் பாதங்காட்டித் தொண்டெலா மிசைபாடத் தூமுறுவல் அருள்செய்யும் ஆரூரரைப் பண்டெலாம் அறியாதே பனிநீராற் பரவைசெயப் பாவித்தேனே.

பொஸ்லாத வஞ்சகளுகி; தலையில் மயிரைப் பிடுங்கி; பெண்கள் தம்மைக் கண்டால் என்கி இகழும் சிரிப்பையும் பார் த்தும் உணர்ந்து அலைந்துலைந்தேனே ஒரு பொருளாகக் கொண்டு என் பாதகம் தீரப் பால் தலையில் தெளித்து தன் பாதக் காட்டி; தொண்டர்ளனப் படுவர் யாவும் இறைவனது

இசைவிற்கே இசை பாட அது கேட்டருளி அவரிடம் தூய புன்முறுவல் அருள் புரியும் திருவாரூர் பெருமானை முன்னைநாள் அறியாதே வேறுவகையால் கடவுளை அறியலாம் என் பனி நீர் காண்டு குளம் அல்ல கடல் கூடச் செய்யலாம் என்று என் மனதில் என்னினீ!

துள்ளுகத்தேனைகித் துர்ச்சனவர் சொற்கேட்டுத்துவர்வாய்க்கொண்டு என்னுகத் திரிதந்தீங் கிருகையேற் றிடவுண்ட ஏழை யேன்நான் பொன்னுகத் தடியேனைப் புகப்பெய்து பொருட்படுத்த ஆரூரரை என்னுகத் திருத்தாட்சீ ஏதான்பார் சாதனைய் அகப்பட்டேனே.

தூய்மையிலாத வெடுக்கு மணக்கும் உடலுடையேனுகி முக யுடைய சமணரின் சொல்லைக் கேட்டு ஊத்தை வாய் கொன்று என் பாட்டில் திரிந்து சோறு தர இருக்கையும் ஏற்று நின்று உண்ட ஏழையேன் நான். அவ்வாரூப நின்ற என்னை

பொன்னாகும் படி என் உடலம் புனித வாசனை பெற அடியேன் ஆளாகப் பண்ணி உள்ளிருந்து உணர்வு காட்டி என் ஜைப் பொருப்படுத்தி அங்கு செய்த திருவாரூர் செல்வனை என் உடலில் இருத்தாது ஏதன் உடைய போருக்கு நானும் உடந்தையாகி அகப்பட்டுடனே.

5

**பப்போதிப் பவனானுய்ப் பறித்ததொரு தலையோடே திரிதர்வேணே
ஓப்போட வோதுவித்தென் உள்ளிருந்தங் குறுதிகாட்டி
அப்போதைக் கப்போதும் அடியவர்கட் காரமுதாம் ஆரூரரை
எப்போதும் நினையாதே இருட்டறையின் மலடுகறந் தெய்த்தவாறே.**

பப்பெனும் ஒசை மிகுந்த அருநால் ஒதி நூல் உரைப்பவ அடியார்க்கு அரிய அமுதாய திருவாரூர் பெருமானை எப்போ நீய மயிர் பிடுங்கிய தலையோடு உழன்று திரிவேணே ஓப்பனை தும் நினையாது இருட்டறையில் மலட்டுப்பசு கறந்து சலித்தவ பலவும் நீங்க அருள் வழி ஒதுவித்து என் உள்ளத்திருந்து என் போல் என்பாடு வாழ்வு நடந்தது.

6

அங்கு உறுதி யாதெனக் காட்டியருளி அப்போதைக் கப்போது

**கதியொன்றும் அறியாதே கண்ணழலத் தலைபறித்துக் கையிலுண்டு
பதியொன்று நெடுவீதிப் பலர்காண நகைநானை துழிதர் வேற்கு
மதிதந்த ஆரூரில் வார்தேனை வாய்மடுத்துப் பருக உய்யும்
விதியின்றி மதியிலியேன் விளக்கிருக்க மின்மினித்தீக் காய்ந்தவாறே.**

நல்ல கதி எதுவென்று ஒன்றும் தெரியாது; அது தான் பலர் காண சிரிப்புக்கு இடமாகி உழன்று திரிவேணுக்கு நல்ல இப்படிச் செய்வதால் என்ன பயன் பெறலாகும் என் படை அறியாத கண் எரியும் படி தலைமயிர் பிடுங்குவித்து கையில் சோறு ஏற்று உண்டு பல நகரம் இனைந்த நெடுவீதிகளில்

மதியார்க்கு அரியார்க்கு அமுதாய திருவாரூர் பெருமானை எப்போ நல்ல மதி தந்த திருவாரூரில் வார் தேனை வாய் மடுக்கு பருகி உய்யும் விதியின்றி மதிபிலியேன் விளக்கு இருக்க மின்மினியில் நெருப்புக் காய்ந்த வாரூகிலிட்டது.

7

**பூவையாய்த் தலைபறித்துப் பொறியற்ற சமண்நீசர் சொல்லேகேட்டுக்
காவிசேர் கண்மடவார்க்கண்டோடிக் கதவடைக்குங் கள்வனேன்றன்
ஆவியைப் போகாமே தவிர்த்தெனை ஆட்கொண்ட ஆரூரரைப்
பாவியேன் அறியாதே பாழுரிற் பயிர்க்கம்புக் கெய்த்த வாறே.**

பெண்களாய் வந்து கூடி நின்று எங்கள் சாமி எங்கள் சாமி என தலையில் மயிரைப் பிடுங்கிட; தருமம் தயை அன்பு இவை அறியாத சமணராகும் நீசரின் சொல்லை நான் கேட்டு அழகிய நீலோற்பல மலர் போலும் கண்ணுடைய பெண் கள் கண்டு ஒடிப் போய் தங்கள் இல்லத்தில் கதவுகளை முடிக்

கொள்ளும் படி நடந்து கொண்ட கள்வனேனுடைய உயிரைப் போகாது பாதுகாத்தருளிட என்னை ஆட்கொண்டருளிய திருவாரூர்ப் பெருமானைப் பாவியேன் அறியாது பாழ்ப்பட்ட மனமுடையோர் வாழும் ஊரில் பிச்சைக்காகப் புகுந்து களைத்த தன்மை போன்றே சமணரிடம் நான் பட்ட பாடு இருந்தது. 8

**ஒட்டாத வாளவுணர் புரமுன்றும் ஒரம்பின் வாயின் வீழக்
கட்டானைக் காமணையுங் காலனையுங் கண்ணினைடு காலின் வீழ
அட்டானை ஆரூரில் அம்மானை ஆர்வச்செற் றக்கு ரோதம்
தட்டானைச் சாராதே தவமிருக்க அவஞ்செய்து தருக்கினேனே.**

தம்மை உணர்ந்து தம்முடன் ஒட்டிக் கொள்ளாத வாள் போலும் பல்லுடைய அசரரின் புரங்கள் முன்றினையும் சிரிப்பால் எரித்தருளிய பெருமானை. மன்மதனையும் இயமணையும் திருக்கண்ணுலும் திருப்பாதத்தாலும் எரித்தும் உதைத்தும் கொ

நற்கருளிய பெருமானை ஆர்வக்கதையும் கோபத்தையும் குரோதத்தையும் அழித்தருளிய கடவுளைச் சேராது தவம் இநக்க அவமே பெருக்கி இறுமாப்புடன் இருந்தேனே!

9

**மறுத்தானேர் வஸ்லரக்கன் ஈரைந்து முடியினைடு தோருந் தாளும்
இறுத்தானை எழில்முளரித் தவிசினமிசை யிருந்தான்றன் தலையிலொன்றை
அறுத்தானை ஆரூரில் அம்மானை ஆலாலம் உண்டு கண்டம்
கறுத்தானைக் கருதாதே கரும்பிருக்க இரும்புகடித் தெய்த்தவாறே.**

நீதியை மறுத்து நீக்கியவனு ஒர் கொடிய வலி மிக ககிராட்சதன் இராவணன்து பத்துத் தலையினைடு தோரும் காலும் நெரிபட நெரித்தானை; அழகிய தமாரைத் தவி சில இருந்த பிரமனுடைய தலையில் ஒன்றை அறுத்தானைத்; திரு

வாருளில் இருந்த எம்பெருமானை; நஞ்சினை உண்ட கண்ட மும் கறுத்த கடவுளை நினையாது சமணரிடம் புகுந்து கரும்பு இருக்க இரும்பு கடித்து இளைத்தவன் போலாயினேன். 10

பாழுரில் பிச்சைக்குப்

பாழுரில் பிச்சை கேட்டுப் போன ஒருவரின் வரலாறுடைய நீண்ட காலமாக நிலவி வரும் ஒரு கதை கீழே தருகின்றேம். இக்கதையினை உணாந்தால் மேலே தரப்படும் திருநாவுக்கரசர் தேவாரப் பழமொழியின் பொருள் நன்கு தெளிவாகும். பிராமணர் ஒருவர் வறுமையால் வாடினர். பசியால் மெலிந்து பிச்சைக்கு ஒரு நகரம் சென்றார். நகரம் மிக அழகானது; அழகான பெயர்ப் பலகைள் தொங்குகின்றன. இடங்கள் தோருஞ்சென்று இரக்கின்றன. இரங்குபவர் எவருமிலர். உனக்கு நல்ல உடம்பு உழைத்து உழைத்து உண்ணலாமே. இவ்வாறு ஏசித் துரத்துகின்றனர். செய்வதற்கொடு உடல் சோர்ந்து வாடிய முகத்துடன் ஒரு மர நிமில்ல இருக்கின்றனர். அவ்வழியாக வந்த சந்தியாசி ஒருவர் இவரைக் காண்கின்றனர். ஏன்பா மனம் வருந்திக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். சந்தியாசி சிறிது நேரம் சிந்திக்கின்றனர். தாம் வைத்திருந்த முக்குக் கண்ணுடைய அவர்டங் கொடுக்கின்றனர். இதை அனிந்து நகரஞ்ச செல். மனிதரிடம் பிச்சை கேள்ள என்கின்றனர். பிராமணர் சென்று அங்குள்ளோரை ஒவ்வொருவராகப் பார்க்கின்றனர். மனிதரைக் காண்கிலர். மிருதங்கள் போலவும் பறவைகள் போலவும் ஊர்வன போலவும் அவர்கள் கொடுக்கின்றனர். திரும்பச் சந்தியாசியிடம் வருகின்றனர். கண்ணுடையைக் கொடுக்கின்றனர். என்னப்பா; மனிதரைக் கண்டாயா? அவர்களிடம் இரந்தாயா? என்கின்றனர், சந்தியாசி. கண்டாயாக சொல்கின்றார்கள். பிராமணஜ்யா, கண்ணுட காட்டி நீர்க்கண்ட உருவினர் தான். இப்பிரப்பில் மனித உடம்பு எடுத்திருக்கின்றார்கள் ஆகையால் தான் அவர்கள் உள்ளத்தில் இருக்கம் உதிக்கவில்லை. அங்கு தழைக்கக் கூடும். இரங்காததும் அங்கு காட்டாததும் அவர்கள் குற்றமன்றன. பிறவிகள் தோறும் தொடர்ந்து வரும் நிலையில் வண்ணம் வாழ்கின்றனர்.

போனவர் வரலாறு

நீர் மனந்தளர் வேண்டாம். உமக்கு இனி ஒரு குறையு மில்லையெனச் சந்தியாசி, ஐயரை ஆசோவதித்தார்.

ஒருவரின் பெருமையை பெரியோர்

கணம் பண்ணுவர்

ஒரு குறுவுக்குச் சீடர்கள் பலர். ஒரு சீடனிடம் குரு அன்பு காட்டி வந்தார். இது மற்றையேர்க்குப் பொருமையைவளர்த்தது. குரு இதனை உணர்ந்தார். ஒழுங்குடன் ஒவ்வொரு மாம்பழுத்தை ஒவ்வொருக்குங்கு கொடுத்தார். கடவுள் கூங்க களைக் காணுத விடத்தில் நின்று இதைப்புசித்து வாருங்களை அனுப்பி வைத்தார். சென்றவர்கள் கடவுள்களை காணுத விடத்தில் பழத்தைத் தின்று விட்டுக் குருவிடம் வந்தனர். குரு வின் அன்புச் சீடன் மாத்திரந் தன்னவில்லை குரு கொடுத்த மாம்பழுத்தைக் கொண்டு குருவிடம் திரும்பி மற்றையோருடன் வருகின்றனர். எல்லோரும் சாப்பிட்டு வரச் சாப்பிடாது மாம்பழுத்தைக் கொண்டு வந்த சீடரைக் குரு நோக்கி ஏன் ப்பா நீ தின்னவில்லையென்று மற்ற சீடர்கள் முன்னிலையிர் கேட்கின்றனர். குருவே! கடவுள் இல்லாத இடம் எனக்குத் தெரியவில்லை. என் என்ன கொள்கூ அறிந்து கொண்டு என்னை விட்டுப் பிரியாதிருக்கின்றனர். இதனாலே தான் நான் புசிக்க வில்லையென்றுக் கூற்றும் உணர்ந்து சீடன். மற்றைய சீடர்கள் அது கேட்ட தும் வெட்டக்களா. பொலுமை நீங்க கப் பெற்ற நனர் முன்னை நாட்க ஆசும்பக்கக் குருவிடம் மேலான பயபக்கி வைத்தனர் என்ப,

எல்லா உயிரும் ஈசன் இருப்பிடம் என்றதைக்
காண்பிக்க ஒரு கதை

சற்குரு ஒருவரிக்குப் பல ஆண்டுகள் ஒருதர் தொண்டு செய்தார். குரு, இவர் பால் அன்பு வைத்திருந்தார். உனக்கு என்ன வேண்டும் என ஒரு நாள் குரு, இவரைக் கேட்டார். சுவாமி! கடவுளைக் காண வேண்டும் என்று. அன்னதானம் ஒன்று செய். அன்று கடவுள் உன்னிடம் வருவார் அவரைக் காண என வரவறநினர் குரு. மனமிகிழிச்சி யுடன் தொண்டர் அன்னதானத்திற்கு ஒழுங்கு செய்தார். பல கிடாரங்களில் சோறு இடப்பட்டன. பல கிடாரங்களில் கறிகள் பல காம்சுசப் பெற்றன. பரயாசம் முத்தாயினவும் தயார் செய்யப் பட்டன. உண்பதற்கும் பலர் வந்து சேர்ந்தனர். கடவுள் வரவை எதிர்பார்க்கின்றனர். காலந் தாழ்கின்றது. கடவுளையுங் காணவில்லை. பந்தரின் கீழ் இருக்கேதார் பசியால் வருந்துகின்றனர். கடவுள் எங்கே வரப்போகின்றார். உண்பது எப்போ? போவோமென்கின்றனர். இவ்வழையம், எருமைக் கடா வொன்று அட்டிற்சாலையுள் நுழைகின்றது தடியெடுத்து அதனைத் துரக்குகின்றனர். அது அங்கும் இங்கும் ஒடிக்க கிடாரங்களில் மேரதுவின்றது. கிடாரங்கள் சரிகின்றன. சோறு கறிகளைலாம் சிதறிச் சிந்துகின்றன. உண்ணவிருந்தோர் வெறுப்புடன் அகல்கின்றார். தொண்டர் குரு விடம் ஒரு கின்றார். குரு, தெண்டரைக் காணகின்றார். கடவுளைக் கண்டாயாவென்றார். காணவில்லையே சுவாமி என்றார். என்னப்பா! கடவுள் எந்தமைக் கடாவாக வந்தாரேயென்று. சுவாமி! அதனை அறியாது நாங்கள் அடித்துத் துரத்தி விட்டோமேயென்றார். என்னப்பா, கடவுள் எல்லா உயிரிடமும் இருக்கின்றார் என்றதை அறியாத நீர் எவ்வாறுத் கடவுளை காண்பீர் எனக்கேட்டார். சீடன் உயிர்கள் இடம் அன்பு வைத்தால் கடவுள் தோற்றுவார் என்பதை அப்போது உணர்ந்தான்

கந்தசட்டியில் கலியானம் செய்ய அவதிப்பட்டார் நிலை

முயலை விட்டு காகம் பின்னால் போனவர் போஸ்

ஒருவர் தன் மகனுக்கு கொக்குவிலுள்ள கோயி விலா
கவியாணம் செய்ய விரும்பினார். அது கந்தசட்டி முதனாள
கும். அந்த கோவில் குருக்கள் சொன்னார் கந்தசட்டி நோன்
புக்குரிய காலம். ஆகவே நான் கோவிலில் கவியாணம் செய்
திடச் சம்மதியேன் என்றார். அக்குருக்கள் ஒர் இளங்கு. ஆ
னால் முருகனிடம் அளவிறந்த பத்திமை உடையவர். கவியா
ணம் செய்ய எண்ணியவருக்கு மனம் சரி வரவில்லை. சரி இ
வர் இப்படிச் சொல்லுவார். நான் இன்னுமொரு குருக்களைச்
கேட்போம் என நினைந்து அடுத்த கிராமம் ஆணைக்கோட்டை
கிழக்கில் உள்ள பிள்ளையார் கோவிலில் இருக்கும் பிறங்கரச்
சேர்ந்த ஒர் குருக்களிடம் போனார் அவர் சொன்னார். கவியா
ணம் கந்தசட்டியில் செய்யலாம். கோவிலிலும் செய்யலாம்.
அந்த குருக்கள் மறுத்தால் நான் வாறன் நீர் போய் ஒழுங்
கு பண்ணும் என்றார். எப்படி இந்கின்றது முயல் விட்டு
காகம் பின் போன வரலாறு என்று திருநாவுக்கரசர் முதற்
பக்கத்தில் தரப்பட்ட தேவாரத்தில் சொல்லிய பழமொழிக்கு
ஏற்ற ஒரு கதை இது. அடுத்து இந்த நிலையில் கந்தசட்டி
விரதமும் அந்த வரலாறு பற்றிய நண்ட காலக்கொள்கையை
யும் நாம் தெளிவு படுத்த வேண்டும். ஒரு நாள் யோக
சவாமி தன் முனிபிருந்தவரிடம் கந்த சட்டி விரதம் பற்றி
விசாரித்தது இப்பொழுது நினைவிற்கு வருகிறது அவர் சொன்னார்
“கொக்கை வெட்டி சட்டியில் போட்டு காய்ச்சி சாப்பிட்டால்
நல்லது” என்று கூறி விட்டு எழுந்து சென்றார். அதைப் பெ
ரும் பாலும் அங்கிருந்தவர் விளங்கினாரோ தெரியாது. அவர்
சொல்லிய நாட்கள் கந்தசட்டிக்காலம் என நினைக்கின்றேன்.
ஆம் சவாமி திருவாக்கின்படி: கொக்கு என்றது அசரன் சூர
னைக் குறிக்குப். அவனை ஆணவத்திற்கு ஒப்பிடப் படுகின்றது.
சட்டி என்பது கந்த சட்டி என்றதாகும். கந்தசட்டி விரதம்
என்பதின் உண்மை நிலையை உணரப் போனால் அது ஆணவ
த்தை அடக்கல் என்றதாகும். ஆணவம் அடங்கிய தீவினா அது
உயிர்க்கு எவ்வளவோ நலன் செய்கின்றது. உயிர்க்கு மட்ட
ன்றி உடலிறகே நன்மை தரும். நோய்கள் கூட சாந்தியை
யும். நினைத்தவை சித்தியாகும். ஆதலால் தான் கொக்கை;
வெட்டி சட்டியில் காய்ச்சி உண என்ற சவாமிகளுடைய திரு
வாக்கு வந்து கொண்டது. ஆதலின் இந்த நோனபு காலத்து
திருமணம் செய்தல் தகாது. •

அடுத்து இந்த விரத காலத்து பெண்களை மறவியாய் மதித்து நீக்க வேண்டுமென்று கந்தபுராணத்து கந்தவிரதப் படலத்தில் கூறப்படுதலால் எந்த ஒரு சைவ அறிவாளியும் சந்தசட்டி காலத்தில் திருமணம் செய்ய செய்து வைக்க ஒரு படார்

சிவன் அருள் செறிந்த திருவிளையாடல்
புராணம் ஒதக் கேட்டலிலும்

வேறு செயல்பெருமைகளைத்தடு

திருவிளையாடல் புராண படனம் ஒன்று மானிப்பாய் இந்து சமயத்தினரால் மானிப்பாய் வேலக்கைப் பிள்ளையார் கோவிலில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு சனிக்கிழமை தோறும் நடைபெற்று வந்தது. ஒரு சிலர் கேட்க வந்தனர். இநுந்தால் பேபால் சித்தியார் வகுப்பு வைப்பதற்காக செவ்வாய்க கிழமை மாற்றினர் பிறகு மெதுவாக அப்புராணப்படவளத்திற்கு மாற்றினார்

கை குறைந்து, ஒருவர் இருவரில் வந்து நின்றது. திருவிளையாடல் புாணம் படிக்கவேண்டுமென்று தீர்மானம் செய்தும் இந்த சமய விருத்திச் சங்க நீர்வாகத்தில் ஒருவராதல் அப்புராண படன்ததிற்கு வரவில்லை. பெரும்பாலும் அவர்கள் பெரும் உத்தியோகங்களை வகித்தவர். ஆகவினால் ஏனையோருக்காகத் திட்டமிட்டனரே அன்றி தமக்கு தேள்வைப்பட்டதாக நீர்வாக சபை நினையவில்லைப் போலும். இப்பொழுது அவர்கள் இதைக்குறை நிலையில் விடுத்து விட்டு வேறு வேறு பெரும் செயல்களில் ஈடுபட்டுள்ளார். புராண படனம் ஒரு தவப்பொழுது ஆகும் அது சிந்தத்தை சிவன் பால் சேரவைத்து இயல்பில் இருப்ப சிறந்து ஒரு செயலாகும்.

இப்படியாக யோக சுவாமிகள் முதல் அனைத்து பெரியோர் கொண்டுள்ளனர். எமது முன்னைப் பெரியோர் செய்த நூல் களை இன்னென்றிர்காக நாம் அவமநித்து நீக்கல் நன்றால். அதித்து யோக சுவாமியே புராண படித்தை தாம் இநுந்து கேட்பவர். இப்படியாக ஒரு நாள் ஒரு பிரபலமான டக்டர் அப்புராணத்து இநுந்து கேட்டு அதன் பெருமை உணராது உது என்ன புராணம் என்று விட்டுட்டு வெளியில் வந்து நின்றார் சுவாமி அவரும் சிலரும் கூடத்து நின்ற இடத்து நேராக வந்து அவரை நோக்கி “ஓய் காணும் நீர் சரியாய் கோவணம் கட்டத் தெரியாது புராணம் சரியில்லை என நினை தீரோ’ என்றார் ஒர் கருமக்கை ஆரம்பித்தல் கூடாது. ஆரம்பித்த பின் அதைக் கைவிடல் தம்மிடத்து குரோத்தையும் அகந்தையையும் வளர்ப்பதாகும். அது கல்லூரி அதிபராகவும் இருக்கலாம் சிரேஸ்ட் காரிய தரிசியாகவும் இருக்கலாம் அல்லது எவ்ராகவும் இருக்கலாம். இந்த ஒரு செயலை திருநாவுக்கரசர் சௌன்ன இன்னுமொரு பழைமாழி தவமிருக்க அவம் செய்ருக்கின்னே என்பதற்கு ஒப்பிடலாமே? :

துர்க்கை அம்மன் கோவில் திருப்பணிச் சபை
சிலரின் வேதனை

கோவிலில் நெறியில்லாத செயல் மலட்டுப் பசு
வில் பாஸ் கறுப்பது போல்வது.

துர்க்கை அம்மன் திருப்பணி சபையார் நாம் அவரது நற்பணிகளை தவறான பிரசாரம் செய்ததாக நேரிலும் கடித மூலம் பிறர் மூலம் தெரிவித்துள்ளனர். நாம் அவர் மீதோ அவர் திருப்பணி மீதோ குறை காணவில்லை. கோவிலில் நடந்ததை அப்படியே தந்துள்ளேன். அவர்கள் நேர் யாளி முறியவில்லை. நிலை விட்டு தகர்ந்துள்ளது எனத் தெரிவிக்கின்றனர். தேர் முட்டுப் பட்டதால் யாளி பிரிந்து போய்விட்டது என்கின்றனர். யாளி பிரிந்தாலும் முறிந்தாலும் எனக்கு அதைப்பற்றி ஒன்றுமில்லை. கால மாற்றங்களில் திருப்பணி சபையார் சில புதிய முறைகளைக் கையாளும் பொழுது தவறுதல் நேர்ந்தால் அதைப் பற்றி கொள்கை சம் சிந்திப்பது அவர்க்கே நலம். கோவில் என்பது கடவுள் இருப்பிடம். அங்கு எல்லாம் திருவருளின் நிலையை உணர்ந்து செயல் பட்டனர் நம்முன்னேர். ஆனால் இன்று சில மாற்றங்கள் பெண்கள் தேர் இழுத்தல் முதல்யன புதிய முறையே.

அடுத்து நான் திட்டுவதாகவும் குறைகள் காணப்படுகின்றது நான் அப்படி ஒருவரையேனும் திட்டவும் இல்லை இச்மூலம் இல்லை சில வேளை கடிந்து சொல்லபவன். அதே ஊரச் சேர்ந்த ஆசிரி யா பண்பு மிக்கவர் எம்மிடம் தெரிவித்துவர். நாம் கிடை செய்களை மாற்றுங்களைச் செய்திடும் போது வருங்கால சந்ததியினை ரெடும் என்னியே நம் செயலை நடத்த வேண்டும். நீள நடந்து வந்த நற்பண்புகள் இடையில் மாற்றலாயின. ஆகையால் நாமும் நினைத்தபடி எல்லாவற்றையும் மாற்றி அமைக்கலாம் என்ற எமது பின் சந்ததியினருக்கு ஒரு சொல்லுக்கு இடம் வையாது நாம் நடந்திட வேண்டும். உலகில் மிக் கடினமானதொரு செயல் கோவில் நிர்வாகம் ஆதலினால் இறைவனுல் அந்த நிர்வாகம் பற்றி ஆகமமும் தோன்றியது. அதன் வழி நடைபெறல் யார்களும் நன்று. சைவ மரபும் அதுவே:

அடுத்து பெண்கள் எம்பெருமானுக்கு அல்லது எம் பிராட் டிக்கு பணி செய்து நாள் தோறும் பரவுதல் தான் முறை. அன்றி நிர்வாகத்தில் பவகு கொள்ளல் தஸ்வை தாவகல் இவை முறையானதாக முன்னெப் பெரியோரால் கொள்ளப்படவில்லை. அவர் செயலில் முன்னெப் பெரியோர் கற்றபை மேலாக னர் அரர் செயலை நாம் மூட நம்பிக்கை எனத் தள்ளிட முடிபாது அவர் செயலை நாம் மதித்தல்ல நன் மரபாகும்.

மழைக்குதலும் பெருங்கறிவின் மனையார் என்றும்; வடமீனே அன்யார் என்றும்; கற்பு நெறி வழுவாத விழுமிப் வேளாண் குடிவந்தார் என்றெல்லாம் எமது சைவப்பெண்களை உயர்ந்த நெறி வைத்து சேக்குமார் போற்றுகின்றார். சேக்குமார் அநபாயச் சோழனுடைய முதன் மந்திரி, அவர் நாட்டில் அக்கால் நிலங்கும் பெருமக்களை மிகு பாங்குடன் சொல்கின்றார். பெண்கள் தத்தமக்குரிய பாங்கினை ஒன்று பணி செய்தல் நலம் என்பதை பத்தியார்களின்ற பாண்டிமாதேவி பாங்கொடு பளிசெய என சம்பந்தரது தமிழ் வேதம் தருகிறது. மிதந்த பத்தியிலும் பாங்கு கவனித்தல் நன்று. ஆகலாஸ் ஆண்களுடன் பெண்கள் கலந்து நின்று தேரிமுத்தல் அவரது கற்பு நெறிக்க பழுதை விளைவிக்கும் என்று தீபம் எடுத்துக் காட்டியதில் ஏதுமே தவறில்லை. யாரும் நன்மை சொல்வாரை பழுதாக நிலைக்கவேண்டாம்.

மங்கையர்க்கரசி பபண்டியன் தேவி அவளது பணியை சம்பந்தர் தம் தேவாரத்துப் போற்றுகின்றார். போற்றும் போது தனித்து தன் பதிகமுழுவதும் பாடவில்லை. குலச்சிறையாறையும் கூட வே மொழிகின்றார். பெண்களை தனித்து உயர்த்தி சொல்லல் சௌவமரபல்ல. பாண்டிமாதேவியின்-பணிபற்றி சிறப்பிக்கும் பாது பணி செய்து நாள் தாறும்பரவு; பணி செய; மாடோறும் பணி ந்து இனிது ஏத்து; பாங்கொடு பணி செய பாங்கினுற் பணி செய; பண்டும் புணரும் பாண்டிமாதேவி என்றெல்லாம் அவர்

பதிகங்களில் சிறப்புற வருகின்றதால் பெண்கள் கோயிலில் பண்டு செய்தல் அவர்க்கு நலமேயாக வரும் என்று என்னியபடியாலும் அடுத்து இறைவன் சந்திதியில் பெண்கள் ஒதுக்கமாக ஒருப்புமா ஆண்களுடன் கலவாது தத்தமக்ஞரிய சீரிய பண்டில் நின்று வழிபடல் நன்று என்று கருதியதாலும் நாம் இவற்றை பத்திரிகையில் குறிப்பிட்டுள்ளோம். தயவு செய்து என் மீது யாரும் குறைவிளங்க வேண்டாம் ஆகம நெறிப்படி கோவில்களை நடத்த முறைப்பட்டால் அது பால் பசு கறந்தது போலவும் அல்லாது கண்டபடி விரும்பிய மாற்றங்களைச் செய்து கோவிலை நடத்த முறைப்படால் இருட்டறையில் மலட்டுப் பசுவை பால் கறந்து களைத்தவண்ணிலூடு என திருநாவுக்கரசர் பழமொழி போன்று ஏதும் பிரயோசனமில்லாது முடிஞ்சும் என்பதை முன் தரப்பட்ட தேவாரபதிகத்தின் ஒரு பழமொழியை இதற்கு சான்றுக்கக் காட்டுகின்றேன்.

கோவில் வணங்கிட வருவாரை வருத்தி கோ
யில் திருப்பணிக்கு பொருள் ஈட்டலோ அல்லது
கோயிலிற்கு காணிக்கையாக கொடுக்கும்
பொருளை விற்கே திருப்பணி வேலைக்கு பார்வை
த்தல் தகாது. சமீபத்தில் கோயிலிற்கு விடப்பட்ட
பசுக்களையே கொடுமை செய்வார்க்கு விற்க
ற வரலாறும் வேறு வேறு கோயில்களில் உண்டு. இவையெலாம் பெரும் பாதகம். தருமான
முறையில் ஈட்டப்படும் பொருள் சிவநேரிக்குக்கந்தது.

நல்லூரிலும் பிறகோவிலிலும் சுவா
மிக்கு ஸற் அடிக்கும் பாதகம்
அறம் இருக்க மறம் விலைக்கு கொண்டதுபோல்.

இந்த ஒரு பாதகச் செயல் நல்லூரில் பகலாயினும் இரவாயினும் நடந்து கொண்டே வருகின்றது. நல்லூரில் மட்டுமெல்லாது வேறு பல கோவில்களிலும் செயல் பட்டு வருகிறது.

ஒரு சிறு உதாரணம் சொல்வோம். ஒருவரின் முசுத்திற்கு நேரே உபற்றி வழிற்றை அடித்தால் என்ன நடக்கும் ஒரு நிமிடம் மேல் அவர் அதைச் சகிப்பாரோ. சகிக்க மாட்டார். அதே போன்று கடவுள் அல்லவோ எழுந்தருளி மூர்த்தி: அதை உயிர்க்கு உயிரான பொருள் மீது வழிற் அடிப்படோ?

நாயன் மார்க்ட்டில் உள்ள ஆசிரியர் ஒருவர் நம்மிடம் தெரிவித்தார் திருக்கல்யாண் உற்சவத்தில் அன்று சுவாமி மீது அணிந்திருந்த பூமாலைகள் அந்த லயிற்றின் முழுவெக்கையால் வர்டி இருந்தன என்றதாக.

கலாகாஷ்ணம் மந்திர நியாசம் என்ற வகையின் உண்மை நிலை களை விளங்கிக் கொண்டால் எல்லா அறிவாளிக்குமே இப்படிச் செய்தல் பாதகம் என்பது தெளிவாகும். இதற்காகத் தான் கோவிலை நிரவிசிப்போர் ஆகம விளக்கம் உடையராகவும் இருக்கல் அவசியம்

செம்பில் செய்யப் பெற்ற உருவம் மந்திர நியாசத்தின் பின் பிராணப் பிரதிட்டையின் பின் உயிர் பெறுகின்றது. அனுக்கிரகம் செய்கின்றது. மந்திர நியாசத்தினுடன் ஓர் ஞானியின் பார்வை பெற்ற மூர்த்தி இன்னும் மேலான அனுக்கிரகமுடையராய் இருப்பார்.

அடுத்து இப்படியான ஒரு பாதகச் செயலில் சுவாமி எழுந்தருளி வரும்போது உக்கிரமுடைய லயிற்றை சுவாமிக்கு அடித்து வரும் ஒரு இளைஞர் வேறு ஓர் இடத்தில் லைற்கம்பி களவுடத்து மறியலில் இருந்த வரலாறும் உண்டு. அடுத்து முன்பு ஒரு நாள் நல்லூர் பக்தாம் திருவிழா பார்த்துப் போன இளைஞர் ஒருவர் சுடு பட்டு இறந்த வரலாறுகளும் உண்டு. ஆகவே இந்த ஒரு செயலை நாம் நினைக்கப் போனால் அறம் இருக்க மறும் விலைக்கு கொண்டவாறு என்னும் திருநாவுக்கரசர் பழ மொழிக்கு ஒப்பிடலாமோ!

സുമുഖ ധ്യേബന്തര പിരമണി

விளக்கிருக்க மின்மினியில் தீக்காய்கின்றார்.

ன் சொன்னேன். ஐயா முதல் நாம் எவருடைய வார்த்தையையும் மேல்வாரியாகப் படித்திட்டு ஒரு தீர்மானத்திற்கு அவசரப்பட்டு வரக் கூடாது. இதோ முன்பக்கத்தில் தேவாரம் கருத்துடன் போட்டிருக்கிறோம். அதே ஒருவனுக்கு வாசித்து உணரக் காணும் அடுத்த கட்டுரைகளில் அவர் சொல்லுறவநை எங்களுக்கு விநும் பாட்டால் விட்டிடுவதும். அதற்காக நடவடிக்கை நாம் புறக்கணிக்கக் கூடாது. நல்லதை எடுப்பம் கூடாததை விட்டிடுவோம் என்றேன். ஓம் அவர் தேவாரம் சொல்லுறை தான். தேவாரத்தில் அவ்வளவுசங்கதிமில்லை அவர் பொதுவாக அந்தணரை சிவத்தமிழ் செல்வியை பண்டிதமணியை சவுக்கார முதலாளியை பிரசங்கியளை இன்னும் சௌவத் தொண்டு செய்யும் மற்றையோர் எல்லாரையும் கண்டிக்கிறோ! அப்ப அவரின் நாக்கம் கண்டனமே! அடுத்து இவருக்கு எல்லாரிலும் ஓர் குறைபாடு தனிப்பட்ட கோபம் இருக்கின்றது என்றார். நான் அவரிடம் சொன்னேன் ஐயா ஏன் உங்கடை ஆட்களும் சிலர் சப்போட் பண்ணி கடிதம் எழுதி உள்ளார்களே எனக் கேட்டேன். ஓ அப்கள் எழுதினாலும் இந்தக் காலத்திற்கு உந்த மாதிரியான பேப்பர் உதவாது என்றார். உந்தமாதிரி கண்டித்து உலகைத் திருத்த முடியுமோ உவரால் என்றார்? நான் சொன்னேன் உலகைத் திருத்த அவராலும் முடியாது எவராலும் முடியாது. ஆனால் கண்டனம் வந்தால் கலகம் வரும் கலகம் வந்தால் நிபாயம் பிறக்கும் என்னென்றால் வென்ன ஒருக்கால் எந்தப் பேப்பரையும் படிப்பதில் எண்ண குறை எனக் கூறி கடையை அவ்வளவில் நிறுத்திக் கொண்டேன். ஆகலால் உங்கள் கண்டனம் பற்றி தவறான அடைப்பிராயம் தெரிவிக்கப்படும். கவனமாய் இருங்கள் என என்னிடம் தெரிவித்தார்.

நான் சொன்னேன் ஜிபா அந்த ஜியர் அவரின் உடை நடை தொழில் கொண்டே அவரல்ல அவரைப் போன்ற எல்லா இளம் பிராமண சமுதாயமே நம் பத்திரிகை மீது தவறான அசிப்பிராயம் தெரிவிப்பார். அவர்க்கு அது பிடியாது ஏன் என்றால் எமது நோக்கம் உண்மை வேதநெறி தழைத்திட தொண்டு புரிய வேணும் என்று. ஆனால் இன்று வேதநெறி தவறி வேறு நெறியே வந்து கொண்டது என்று எல்லா நெறிபுடையசை வப் பெருமக்கள் உணர்கின்றனர். உண்மையில் நம்மிடம் நேரில் இக்கருத்தை தெரிவித்து; நீர் செய்வது சொல்வது அத்தகையும் சரி: இறைவன் உன் பக்கம் கடவுள் ஆசி உமக்கு கிடைக்கும் என்று சொல்லியிருக்கின்றனர்

கனக்க வேண்டாம் எனது மனவி மக்களே என் வழியை சரி என்றறிடாத பெருமது உலக இனம் சமுதாயத்தில் துறை காண்டியது. அதுவாத வறில்லை. தவறு அவர் போக்கை ஆசிரிப்பார் போன்று அவரை வழி ஒரு பார்த்தையும் பேசாது தமது காசை வாங்கிக்கொண்டு போன திருமூருக கிருபானந்த வாரியார் சிவத்தமிழ் செல்வி போன்றேரிலும் தனது அடுத்த பட்டம் பற்றி சிந்திக்கும் பண்டித மணி போன்றேரின தும் அடுத்து எது எப்படியாலும் தமது வியாபார விளம்பரம் சரியாய் எல்லாக் கோவில் கடை சுவர் மணிக்கூடு இஸ்ரிய தொங்க விட எத்தனிக்கும் சவர்க்கார முதலாளி அவரின் சமஸ்தான வித்து வான்கள் தம்பிரான் சுவாமிகள் மேலாளதாகும்.

அதற்காகத்தான் சமயப்பாதுகாவலர் எனப் பட்டம் பெறுவாரை பட்டத்திலும் பணத்திலும் மேலாக நெறியைக் கவனியுங்கள் எனச் சொல்வது. சைவநெறி வியாபாரமானால் அது விளக்கிருக்க மின் ரி ரிஸ் கூதல்காய்வது போலாகும்.

தமிழ்வேதம் பக்தியுடன் மனமுற
கீப் பாடுதலே நன்று.

சங்கீதமாக்கினால் கரும்பிருக்க இரும்பு கடித்து
இளைத்தவன் போலாகும்.

இதை தெய்விகமானது இது தூய்மையான உளத்தில் கற்பனைக்கு முன் எட்டா நிலத்தில் உதயமாவது. வடமொழியில் இதை சாமகானம் என்று பார். இறைவன் சாமகானப் பிரியர் என நியன்மார் மொழிகின்றனர். அந்தவர்கள் நான்கு வேதங்களையும் ஒத்திடும் பொழுது எவ்வாறு தூய்மையுடன் இனிமையுடத் தந்தமுடன் ஒதுக்கின்றார்கள். ஒந்தநாள் மட்டும் நவாலியூர்ச் சிந்தாமணி விநாயகராலயத்தில் பத்திரமையுடன் நான்கு வேதங்களையும் சாஸ்த்திரிகள் ஒருவர் ஒதக்கீக்கட்டுத்தன. உண்மையில் அது தெய்வீகமாக இருந்தது. அன்று வடமொழியில் றிக் வேதக்கலோகம் ஒன்று ஒத்தப் படும் பொழுது திருஞானச்சம்பந்தப் பெருமானுடைய திருவிருக்குக்குறள்என்ற வகைப்பண்ணின் நூபகம் வந்தது.

சேக்கிழார் தமிழ் வேதம் பாடினார் சம்பந்தர் என்று எவ்வளவு உண்மை சொன்னார், என நிலாந்தேன். ஆனால் இன்றைய ஒதுவா மூர்த்திகள் பண்ணிசையாளர்கள் அதனை சங்கித நிலையில் கொண்டு வந்து மிருந்தங்கம் வயலின் கஞ்சிராகடம் இவற்றுடன் சேர்த்து அப்பண்ணின் ஒரு வரியை ஒது விட்டு அஅஅ என்று இழுத்து அசைத்து தாம் பாடு பண்ணின் பொருளை பிறர்க்கோ தமக்கோ விளங்காதபடி என்னென்னவோ பாடி கேட்பவர் காதுக்கு இனிமை எப்படியாக இருக்குமோ சினிமா முறையா யினும் அது தவற்றில்லை என்றவகையாகவும் பாடிக்கொள்கின்றார். சேக்கிழார் திருஞானசம்பந்தப் பெருமானை சிவம் பெருக்கும் பிள்ளையார் என்று சொல்கின்றார். திருஞானசம்பந்தருடைய இசை தெய்வ மயமானது. அது இசை இலக்கணத்தில் அடைவதல்ல. இதற்கு யாழ்மூரி (யாழ் முறிதத) பதகம் பெரிய புராண வரலாறும் சான்று என்று எமது 17 வது சுடரில் குறிப்பிட்டிருந்தேன்.

அடுத்து திருஞானசம்பந்தப் பெருமானே தமது பதிகம் ஒன்றில் கோ
ழை மிடரூக கவி கோரும் இலவாக இசை கூடும் வகையால் ஏழை அடியார்கள் யாவர் சொன்ன சொல் மகிழும் ஈசன் இடமாம் எனக் கூறிடும்
வகையால் உங்கள் கண்டம் இனிமையாக இல்லாவிட்டாலும் பாடல் பா
டும் முறையில் பொருளின் சிறப்பில்லாதிருந்தாலும் உங்கட்கு இசை கூடி
இம் அம்மரபால் ஏழையான (தாழ்வான) அடியார்கள் யாவரெனிலும்
சொல்லும் சொல்லி மகிழும் ஈசன் இடம் இது என்கின்றார். ஆதலால்
இசையிலும் சொல்லே விரும்பு கின்ற படியாக அப்பாடல் பொருள் தரு
Foundation

அடுத்து நல்லிசை வஸ்வ ஞான சம்ரங்கன் நாவினுக்கரசன் என்றியர் சொல்லிவே சொல்லி ஏத்து உக்ப்ராண் என்று இருந்து மாற்றிரு நாவினுக்கரசனும் சொல்லிப் பாடலையே சொல்லி ஏத்து (வண்ண்குதல்) விரும்பவன் எம் சிரான் என்கின்றூர் சுக்கரர். இதனுலே யாவரும் அப்பெருமக்கள் சொல்லியதை தாழம் சொல்லிபோற்றும் அடியாரை விரும்புவான் சிவன் என்பது பொருள் தெளிவாகின்றது. ஆகவினுஸ் சைவ மக்களாய நாம் எல்லாரும் நன்கு இதை உணர வேண்டும். அப்பெருமக்கள் சொல்லியதைச் சொல்லி போற்றுதலே விடுத்து பொருளுக்கும் புகழுக்குமே பட்டத்துக்குமேயன்றி சிவனுக்காக இன்றைய ஒதுவாமுர்த்திகள் யாரும் செய்வார். ஒருவரை காணமுடியுமோ?

எந்த ஒரு பிரசங்கியாரும் பண்படுவதற்கு வேறு தோத்திரம் பாடுவாரும் காசில் முதல் கண்ணேட்டம் வைத்து தமது தொழிலைச் செகின்றார். ஒதுவாமுர்த்திகள் தமது பண்பாடும் சிறப்பை ஒருஞ்சூஷம்பந்றூர். மேலாகக் கருதி நேரடி பேசிற நிலையைப் பார்க்குப்போது நாம் தரிலும் வேதனை கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. பண்பாடுது ஒரு தொமனம் வேதனை கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அது முற்றிலும் முற்றிலும் ஸ்டீல் அதை வியாபாரமாக்கக் கூடாது. அது முற்றிலும் முற்றிலும் தவறு. அதை விடுத்து இங்கு முன் வந்து பண்பயிரிற்கிப் போன ஒதுவாமுர்த்தி 250 ரூபாய் ஒரு கச்சேரிக்கு முற்பணமாக வாங்கிப் படி என்று அடுத்து அவரது இறுமாந்த நிலைய நாம் சொல்லே முடியாது உண்டு அதை அவரது இறுமாந்த நிலைய நாம் சொல்லே முடியாது இப்படியானதை நாம் தொண்டு என்று சொல்லோம். இது கரும்பு இருக்க இரும்பு கடித்து இளாப்பவன் என்ற திருநாவுக்கரசர் பழுவெளி க்கு ஒப்பாகும்.

பற்றிய பணிகள் பற்றி நாம் பேசிக் கொண்டோம். நாம் அவரிடம் தீபத்தின் நோக்கம் எமது சைவ நெறியின் உயர்ந்த சீலங்களை உலகறியச் சொல்ல வேண்டுமென்றும்: பெரிய புராணம் சைவப்பெருமக்களாம் நாய மாரின் புனித நிலைப்பற்றி நன்கு மொழிந்துள்ளது என்றும் அதனையும் நாயன் மார் பாடிய தேவாரம் அவற்றுள் எத்தனையோ மனிதரின் உயல் நெறிக்கு வழிகாட்டுவன் உண்டென்றும்; ஆனால் அவை இன்று பொதுமக்கள் உணர்வில் தெரியப்படவில்லை என்றும்; அதனாலே தீழமூலம் இவற்றை உலகறிய வைப்பது என் பணியாகின்றது எனவும் மொழிந்தேன்,

பின்னரும் அவரை நோக்கி ஜீபா இன்று பிராமண உழுதாயம் வேற்றுக் கொள்கைகளுக்கு உடன்தையாகி அதனாலே தமது உயர்ந்த நெறி யைக் கைவிட்டு வாழ வேண்டி பெரும் பாலும் பொருளாதார அமைப்பில் நிரப்பந்தக்கப்பட்டுள்ளது என்னேன்.

அப்போது அவரும் சொன்னார் நீங்கள் சொல்லவதில் உண்மை இருக்கிறது. பெரும் பாலும் அந்தணர்களுடைய பொருளாதார நிலை சீர் கூட்டுள்ள படியால் தமது சீவியதை நடத்திட வேறு வல்ல தொழிலையும் நாம் பார்க்க வேண்டியுள்ளது. அந்தணர்த்தன் வேத நெறி கவனித்தல் வீட்டில் பொருளாதார நெறுக்கடி குழும் போன்று குழுக்கிறது. உதாரணமாக தமது தந்தையாரா நெறி நின்ற குநக்கள். ஆனால் அவர் மைந்தர் நான் அரசக்ருமம் பாத்து இளாப்பாற்றுச் சம்பளம் பெற்றுத்தான் நயது குலத்தின் விருத்து பற்றி சுந்தித்து எமது இளம் சந்ததியாருக்காருதல் நன்மை வருவிக்க விரும்ப குருகுலத்தில் ஈடுபட்டு பணி செய்கின்றன எனக் கூறு மின்னரும் சொன்னார். நாமும் சில வெள்ளை நமக்கு சீட்காத கருமமாயினும் அல்லது தவறு என்று அதரிந்தாலும் கூட சில சந்தாப்ப குழுதலையில் சல கருமங்களை செய்ய வேண்டி வருகின்றது. புணத சின்னம் ஓவறு இயுங்கு வந்தது. வந்தபோது குருகுலமாணவர் தேஷம் ஒத்து பூட்டெற மெட்டெட்டு வருபாய்து. உங்கட்டு தெரியும் குருகுலத்தை நடத்திட பலான் ஆசாரவும் நமக்கு வேண்டிப்படியால் நாம் சென்று புனித சிவனை ஊர்வலத்தில் வேதம் ஒத்திலை பதில் தோத்தரம் ஒத்தும். இறைவன் தோத்துமரம் எங்கிருந்து சொன்னால் என்ன. ஆனால் வருவதற்புக் குழுவினர் அதை வேதமெம்ப்பீர குறுதி வருபதி கொண்டிருப்பாகள். (இந்த நிலையில் எனக்கு சிரிப்பு அடக்கம் முடியாதபடி நானும் சிரிதேனே. ஜீபா அவர்களும் சிரத்தார்கள்) ஆனால் பத்துமாக நிருபர்கள் நாம் வேதம் ஒதுப்பதாக தம்பத்திர்க்ககளில் செய்தி பரசரித்துள்ளனர் ஆதலால் இந்தந்தப்ப நிலையில் நாமும் தவறுக்கு கருதப்பட்டுவண்டி வந்துள்ளது என்றார். நானும் அதைக் கீட்டு என செய்வது ஜீபா. மத மேலாகக் கருதப்பட்ட சைவநறி இன்று பலருக்கும் அடிமை நெறியாகி உள்ளது என அதன் தன்மைகள் பற்றி கூறி முடித்தேன். இதை நினைந்தால் இப்படியான சந்தர்ப்ப சூர் நிலைய திருநாயகர்க்கரசுடைய ஏதன் போர்க்கு ஆனால் அகப்பட்டேனான்ற பழவெளி க்கு ஒப்பிடலாமோ?

ஈதன்போர்க்கு ஆதன்

புனித சின்னம் ஓன்று யாழிப்பாணம் வருகை தந்தது: அதனை வெற்றிட சமய ஒருமைப்பாடு ரீதியில் பல சைவ அன்பர்கள் தலைப்பட்டனர். அதலுலே குருகுலத்தைச் சேர்ந்த ஒரு அந்தணிடம் அப்புனித சின்ன வருகைக்கு வேதம் ஒதும்படி அரசியல் பிரமுகர்களும் வேறு பலரும் கேட்டுக் கொண்டனர். அவர்களுடைய வேண்டுகோளை நிராகரிக்க அந்த அந்தணரால் முடியாத படியால் அவர் என் செய்வார் குருகுல மாணவருடன் அந்த புனித சின்னத்தின் வரவேற்றந்து ஊர்வலத்தின் போது தாழம் வேதம் ஒத்து செல்ல வேண்டி வந்தது. அவர் தனது அச் செயலை அன்று செய்து முடித்தனர்.

பல நாட்களின் பின்னர் அந்த அந்தணர் நம்மைப் பார்க்க நேர்ந்தது. அப்போது அவருடன் நான் முன்ன முதலாகக் கதைத்தேன். தீபம்

முத்தி நெறி உணரவார் விநோத முறைகள்

எமது நாட்டில் விநோத முறைகள் மிகு வேகமுடன் பரவுகின்றன இந்த வேகத்தினால் பெண்கட்டு உரிய அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு என்னும் குணங்கள் பறந்தோடி விடுகின்றன. அடுத்து கற்பு என்ப்படுவதும் பறந்தேவிடும். முன்னவையான நான்கும் ஒரு பெண்ணின் வாழ்விற்குக் காவல்வேலி போன்றன என்று நீதியின் பாற்பட்ட நால்கள் தெளிவுறுத்துகின்றன. வேலி பிரிந்து விட்டால் உள்ளே பயிர் மேயும் இச்சையால் கண்டபடி மாடுகள் உள்ளே செல்லும். அந்த வகையில் இந்த மாடு உள்ளுக்கு வந்தது பிழை என்று எந்த ஒரு அறிவாளியும் சொல்லமாட்டார். உண்மையாம்படி நமது பயிரைக் காவல் பண்ணல் முதற்கன் நமது கடமை அதைச் செய்யாது மாட்டைக் குறை சொல் வது தவறு. அது பயிரை மேய்ந்தால் மேபச சந்தர்ப்பம் தொடுக்கும் ஆசையாலே வேலையைப் பிரித்தார் என்று வேலையைப் பிரித்தவருடன் தான் நாம் முதக்கண் குறை காணவேண்டும்.

இன்று நமது சைவக்கோவில்களில் உள்ள கட்டுப்பாடுகள் யாவும் தளர்ந்தே உள்ளன. வேலி பிரிந்தது போல் வெறிக்கோடிக் கிடக்கின்றன. கோவில் கும்பாபிஷேஷங்கள் கட்டிடங்கள் தேர்த்திருப்பனிகள் கோபுரங்கள் யாவும் மிகு மேம்பாடாக நடக்கின்றது. ஆனால் கோவில் ஒழுக்கம் என்பது குறைந்தே வருகின்றது. இதனை மக்கள் கவனிப்பார் இல்லை. கோவில் கட்டினேம் விழா எடுத்தோம் கச்சேரி நடத்தினேம் பிரசங்கம் வைத்தோம் இத்தனை மக்கள் திரள்கின்றனர்! ஆக அற்புதம் அற்புதம் என்கின்றார்கள். ஆனந்தம் என்பார்கள் பாராட்டல் செய்வார்கள். கொடிகட்டிப் பறப்பார்கள். ஆனால் கோவிலில் வேத நெறி எப்படியானது என்றால் அதற்குப் பதில் சொல்வார் எவருமே இல்லை.

இன்று பேச்சாளர்க்கும் கேட்பார்க்கும் குறைவே இல்லை ஆனால் சின்திப்பாரும் தெளிவாரும் தான் மிகக் குறைவு. ஒருகாரியம் செய்தால் இதன் முடிவு எவ்வாறு முடியும். இதனை பின்னர் என்ன நடக்கும் இதனால் நாட்டில் என்ன நேரும் என்பதை தெளிந்தறியாதே கரும் செய்யப்படுகின்றது.

கோவில் கட்டலாம் கும்பாபிஷேகம் செய்யலாம். தேர் கட்டலாம்; கோபுரம் கட்டலாம் எல்லாம் செய்யலாம் இவை கலபம் மிகமிகச் சுலபம். அதற்குப் பொருள் ஈட்ட எந்த முறையையோ கையாண்டு இவற்றைச் செய்து புகழ் பேசிப் பாராட்டிச் சீராட்டிச் செய்யலாம் இவைகள் நடக்கின்றன நடைபெறுகின்றன. ஆனால் சைவதென்றை நிலை நாட்டல் என்றால் அது மிகு தெரியும்.

ஆகமங்களின் தெளிவு பெரும்பாலும் மக்களிடத்தே மிகக் குறைவு; இந்த விளக்கக் குறைவால் தாங்கள் நினைத்தபடி ஒழுகலாம், அவை அனைத்தும் சரி என்ற நிலைக்கு இன்று அந்தனரும் எஜுமானரும் வந்துள்ளனர். நாம் அதை தடுத்துப் பேச முடியாது, தாங்கள் கஸ்டப் பாட்டாலும் தீவையை விடமாட்டார். ஆகமங்களின் விளக்கன்கள் மற்றுமேயோர் தெரியக் கூடாது அதுபாவும் என்ற கொள்கை நாட்டில் என்றால் அது மிகு தெரியும்.

இதலு

பண்பாடு பொன் பெற்ற நாகலிங்கப் பரதேசியார்.

தந்தை யாகம்செய்திட பொருள்வேண்டிப் பாடிய திருஞானசம்பந்தர்க்கு திருஆவடுதூறை சிவன் அன்று ஆயிரம் பெரன் கொடுத்தார். அப்பாடலை பாடிய சங்கானை நாகலிங்கப் பரதேசியார்க்கு யோகசுவாமி திருவருளால் பல செம்பொன் கொடுத்தார்.

(அன்பர் ஒரு ரது சட்டுரை)

பண்பாடும் அடியவர்க்கும் பிரசங்கம் செய்வார் க்கும் பத்திமை ஒழுக்கம் கரவு இன்மை தொண்டு மனப்பான்மை அவசியம். பிரசங்கம் செய்வார் பண்பாடுபவர் மனமுருகப் பாடி பத்திப் பரவசமாக அதனைச் செய்தல் வேண்டும். இத்தகையோர் சிவபூசை தூய வழிபாடு உடையாய் இருத்தல் நன்று. பொருள் அவாஞ்சையாக இருத்தல் தகாது. இத்தகைய பெருஞ்சிறப்புக்கள் உடையவர் நாகலிங்கப் பரதேசியார்.

இப்பெரியார் சங்கானை ஊரவர், இவரை நாகலிங்கப் பரதேசியை அழைப்பர், அடியார் கதைகளை கதாப்பிரசங்கஞ் செய்வதில் கைவந்தவர். ஆனந்தக் கண்ணீர் சொட்டச் சொட்டப் பக்கிப்பரவசராய் பக்க வாத்தியங்கள் ஓவிப்பப் பிரசங்கம் நிழ்த்துவார் கேட்டுக் கொண்டிருப்போர் பலரின் உள்ளும் உருகம், பக்கி பெருகம். மெய்ஞ்சித்திருக்கும் அவரெலாம் ஒரீயம் போலிருப்பர். பரதேசியார் தினமும் சிவபூசை செய்த பின்னரே உணவு அருந்துவார். யாழிப்பானம் அரசினர் வைத்திய சாலைக்கு அன்மையில் ஒவர் சிலகாலம் ஒர் அறையில் வசித்தவர்; காவி உடையினர்! சிவவேடத்தினர். (யாழிப்பானம் உள்ளுராட்சித் தினைகளைத்தில் அந்நாள் உத்தியோகம் வகித்த ஒர் அன்பர் பரதேசியாரிடம் பண் முறையில் தேவாரம் ஒதப் பயின்றவர் கள்) பரதேசியார் வறுமையால் நனி வருந்துவதை அவதானித்த தேவாரம் ஒதும் மாணவர் ஒரு நாட் பரதேசியாரை நோக்கி நீங்கள் யோகசுவாமியிடம் ஒரு நாளைக்குச் சென்று வாருங்கள் என்றனர். யோகசுவாமிபால் நான் பேரன்பு செய்வன் ஆனால் அவருக்குக் கிட்டப் போகப் பயமாய் இருக்கின்றது என்றார். பரதேசியார் பின்பு ஒரு நாள் தேவாரம் ஒதும் மாணவர்கள் தங்கள் பொறுப்பில் மோட்டோர் கார் ஒன்றைக் கூலிக்குப் பிடித்துச் சுவாமியிடம் இதிற் சென்று வாருங்கள் என அனுப்பி வைத்தனராம்;

ஒரு நாள் முற்பகல் அரியாலைத் தென்னந் தோப்பில் சுவாமி வீற்றிருக்கின்றார். அடியேங்கள் சிலரும் சுவாமியின் அருளால் அருகில் அமர்ந்துள்ளோம். இருந்தாற் போல் இருந்த சுவாமி தோட்டவர்யிலுக்குச் சென்றார். கார் ஒன்று வந்து சுவாமி முன் நின்றது. காவி உடுத்த பரதேசியார் இரு கரங்களையும் குவித்த வண்ணம் காரில் நின்று இறங்குகையில் சுவாமி தமது திருக்கரத்தால் அவரைத் தழுவி அணித்துக் கொண்டு வருகின்றார். அடியேங்கள் எழுந்து நிற்கின்றனம். தாம் வீற்றிருந்தறுவிய புலித்தோலாசனத்தில் நாகவிங்கப் பரதேசியாரை இருக்கப் பணித்தார். அவர் இருக்காது அஞ்சி நின்றார், மீண்டும் இருமென்றார் பரதேசியார் மனமிலார் போல் இருந்தார். பரதேசியார் அருகில் சுவாமி நிலத்தில் இருந்தார். அதனைச் சகிக்காதவகளாகிய அடியேங்கள் பிறித்தொருமான தோலாசனத்தில் வீற்றிருந்தறுவாக செய்தோம். சிற்று நேரம் மெளனம் நிலவியது. பின்னர்ச் சுவாமி நாகவிங்க சுவாமியை நோக்கித் தேவாரம் பாடுமாறு பணித்தார். சுவாமி முதலடி எடுத்துத் தந்தருள வேண்டுமென்றும் உள்நிலைவாற் போலும் பாடாதிருந்தார். இவர் உள்நினைவு உணர்ந்த சுவாமி இடரினும் தளரினும் என்றார், கண்களை முடிக் கைகளைக் கூட்டிய வண்ணம் மலர்ந்த முகத்துடன் பண்ணிசை முறை வழுவாது உயிர்ஊட்டிப் பாடுகின்றார்.

இடரினும் தளரினும் எனதுறுநோய் தொடரினும் உனகழுல் தொழுதெழுவேன் எனும் முதலையுடைய முதல் தேவாரத்தைப் பாடுகின்றார். சுவாமி திருநயனங்களை முடிய வண்ணம் மெளனமாக அதையாது இருக்கின்றார். பரதேசியார் பாடுவதைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் அடியேங்கள் உள்ளம் பக்கிப் பரவசத்தால் உருகுகின்றது. உடம்பு அசைன்றி இருக்கின்றது. சித்தம் சிவத்தையே நினைக்கின்றது. (இப்பிறப்பில் பரதேசியார் பாடியமைபோல யார் பாடக் கேட்போமோ?) பரதேசியார் எட்டாவது தேவாரத்தைப் பாடும் பொழுது பிறித்தொரு கார் வாயில் வீதியில் வந்து நின்றது. சிவன் உம் போல் இருக்கெட்டு வங்கள் சுவாமியிடம் வருகின்றன. கிணற்றில் கால் கழுவி வந்து சுவாமி திருமுன்பு நிற்கின்றனர். அம்மையின் சிரமீது அழகான வெள்ளித் தட்டம் அதனிடை தேங்காய் பழம் முதலாயின. பழக்குவியல் மத்தியில் தம்பலப் பூசிசிவின் நிறம் போன்ற பட்டுப் பைப் பொதி. தேவாரங்கள் பதும் பாடியாயிற்று. அம்மையும் அப்பரும் காணிக்கைப் பொருள் தாங்கைய தட்டத்தைச் சுவாமி திருமுன்பு வைத்து வணங்கியிருந்தனர். தேங்காய் பழம் ஆதியன் ஈசனுக்கு அர்ப்பணிக்கக் பட்டன. அடியவர்க்குப் பிரசாதம் சுவாமியின் திருக்காத்தால் வழங்கப் பெற்றது. பட்டுப்பை முடிசைச் சுவாமி அவிழுத்தார். கஸ் கலவெனும் ஒவியுடன் குதிரை இல்ச்சனையையுடைய முழுத்தங்கநாண்யங்கள் உதிர்ந்து குவிந்தன. பரதேசியாரை ஏற்றி வந்த சாரதி ஒரு சிங்கள் சகோதரர். அவர் தென்னைமரமொன்றில் சாய்ந்த வண்ணம் பார்த்துக் கொண்டு நிற்கின்றார். அவருக்கு ஒரு நாணயத்தைக் கொடுத்தார். அரியாலைப் பிளையார்க்குப் பூசை செய்யும் பிராமண ஐயாவுக்கு ஒரு நாணயத்தைக் கொடுக்கும் பொழுது பரதேசியாரைக் காட்டி இவரைக் கவனித்துக் கொள்ளும் என்றார். இவர் சிவபூசை முடித்துத் தாமே சமைத்து உண்பவர். எங்களுடன் எங்கள் உணவை உண்ணார். பிராமண போசனஞ் செயவார். இதனுற்றான் இவரைக் கவனித்துக் கொள்ளுமெனக் கூறினார். அவர் நிலையில் அவரவர்க்கு அனுக்கிரக்கட் புரிபவர் சுவாமி. மிகுதி நாணயங்களை பையிற் போட்டுக் கட்டி பரதேசியார்க்குக் கொடுத்தார். அவர் மிக்க பணிவடன் இருங்களாலும் மற்று அன்வளவு மிகுந்தோம்.

ஞர். நிலமிசை வீழ்ந்து சுவாமியின் திருப்பாதங்களைத் தழுவிக் கொண்டு விம்மி அழுதார். சிற்று நேரத்தால் சுவாமி எழும்பும் என்று கூற எழுந்தார்.

தங்கட்பவுன்களைக் கொண்டார் பிரபு இளமை தொட்டே சுவாமியைக் கும்பிட வந்தவர் கல்லூரிப் படிப்பை முடித்த பின்னர் மலர்யாவுக்குச் சென்று நல்ல உத்தியோகம் வகித்தவர். தமது சம்பளத்தில் மாதந்தோறும் சுவாமிக்கென்று ஒவ்வொரு தங்கட்பவுன் போட்டுவைத்தார். உத்தியோகத்தினின்றும் இளைப்பாறி ஊர் வந்து சேர்ந்ததும் சுவாமிக்குக் காணிக்கையாக அதனைச் செலுத்தினார். என்பதைக் கேள்வியால் அறிந்தோம்.

தேவார திருவாசகங்களைப் புனிதமானவிடத்தில் இருந்து சிவமனங்கமும் அத்திருமுறைகளைத் தூப் தீபங்களால் அரசிசித்து பக்கியால் ஒது உணர்வார் தம் திருவடிகளை அடிபேன் வணங்குகின்றேன்.

“இமைப் பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தாழ் வாழ்க”

யோகசுவாமிகளின் திருவருட் பேறு

தீயவை எண்ணினரும் யோகசுவாமி திருமுன்பு சென்றால் தூயவராக தொல்லை நற்கதி அடைவார்

அருட் குருநாதன் யார்? என்பதை அறியாமல் அவரைக் குறித்து தத்தம் நினைவின் வண்ணம் பலப்பல பேசியும் சந்தேகேத்தும் ஒழுகிய சிலருடன் அடியேன் அந்நாளில் பழக்கம் உள்ளவன். அவருள் ஒருவர் வைத்தியர் குறந்தைகள் நோய்க்கொக் களைவதில் கைவந்த சித்து பெற்றார். அவர் பெயர் கந்தன் என்பது. பாஷையூரில் வாழுந்தவர். இதலை இவரைப் பாஷையூர்க் கந்தன் என் ஊர் அழைக்கும். இவர் கந்தரமடத்தில் உள்ள வேதாந்த மடத்தில் மகாதேவாசாமி என்பவரிடமும் ஒட்டுமடத்தில் வாழ்ந்த பொன்னப்பா சாமியிடமும் வேதாந்த சாத்திரங்களைப் பயின்றவர். பொருட் செல்வராயினும் சாதாரண வாழ்க்கையை உடையவர். அடியேன் இவருடன் நெருக்கிப் பழக்குபவன் உங்கள் யோக சுவாமி பெண்ணைச் சில்லாது இருந்திருக்க மாட்டார். அதில் எனக்குச் சந்தேகம் என்றார். சந்தேகம் வருவதும் உண்மையை அறிவதற்காகவே. நாங்கள் எவ்வளவு சொன்னாலும் உங்கள் சந்தேகந் தீராது. காலம் வரும்போது சந்தேக் தானே தெளியுந்தானே என்று கூறினேன். அவருடன் கதைத்து விட்டுச் சுவாமியிடஞ் சென்றேன். அடியேனைக் கண்டதும் வந்திருவென்றார். விழுந்து கும்பிட்ட பின் னர் இருந்தேன். இனிமேல் சுவாமிக்கு ஆள் கூட்டவேண்டாமென்றார். அடியேன் கந்தருடன் கதைப்பதைச் சுவாமி இருந்த இடத்தில் இருந்தே அறிந்து கொண்டார் என்பதை அவர் அருளால் உணர்ந்தேன்.

கமார் ஓராண்டின் பின்னர் ஒரு நாள் பகல் முதல் முறை கந்தர் சுவாமியிடம் வந்து மூலிலைப் பந்தரின் கீழ் நிக்கின்றார். அடியேன் சந்திரானத்தில் இருக்கின்றேன்.

உண்மைத் தொண்டில் தீய அகங்காரம் இராது.

உண்மை அடியார்களால் மழையையும் வருவிக்கலாம்.
வந்த மழையையும் போக்காட்டலாம்.

சுவாமியின் திருவருளால் வண்ணை மாநகரில் சிவதொண்டன் நிலையம் அமைந்தது. சித்தாந்த வேதாந்த சாத்திரங்களை நன்கு கற்றுத் தெளிந்தவர். அந்நெறியில் வழுவாது நிற்பவர். சுவாமியின் மெய்யடியார்களுள் ஒருவர் திருவடி பூசை செய்பவர். அத்திருவடி நீழலில் வாழ்பவர். ஆசிரியர் யான் என்ற எனும் எண்ணமற்றவர் திரு இ செல்வத்துரை. இவர் இந்நிலையப் பாது காவலராய் திருக்கும் நாளில் ஒருநாள் சுவாமி அடியேனையுக் கூட்டிக் கொண்டு காரில் சென்றவர் வீதியில் காரில் இருந்து கொண்டு ஆசிரியரை அழைத்கார். அவரை உற்று நோக்கி விட்டுத் திரும்பி விட்டார். நிலையத்துள் நுழைவில்லை. நான்னும் நினைப்பு உண்டாகக் கூடாதென்றார்.

பெரிய புராணப் படிப்பு இலந்தைக் குளம் பிள்ளையார் கோவிலில் முறையாக நடந்து கொண்டிருந்தது. சுவா மியின் மெய்யடியார்களுள் ஒருவர் வேதாந்த சித்தாந்த விற்பனை வித்துவான் சிவதொண்டன் பத்திராதிபர் திரு கி நடராசா இவர் கேட்போர் உளத்தைக் கவருத் படியாகப் புராணச் செய்யுள்களுக்குப் பயன் சொன்னவர். வேனிற் காலம் பகவில் வெப்பம் தாங்கமுடியாதிருந்தது. தலையாளி திரு சிதம்பரநாதன் சுவாமியை நோக்கி வெப்பந் தாங்க முடியாதிருக்கின்றது என்றார். மௌனமாக இருந்த சுவாமி சிறிது நேரத்தால் வீரா வேசத்துடன் எழுந்தார், உள் வடக்கு வீதியில் இருக்கும் தண்டாயுத சுவாமிக்கு முண்பாக வாளை நோக்கி நின்றார். திருமுடி அவிழ்ந்து தொங்கியது. திருநயனங்கள் மிகப்பிரகாசமுடையனவாயின. கள கள வென உரத்துச் சத்த மிட்டார். உடன் ஆச்சிரமத்திற்கு விரைந்தோடினர். நாங்கள் மண்டபத்துள் நுழைந்தோம். மழை சோவென ஒரு மணித்தியாலம் வரை கொட்டு கொட்டெனக் கொட்டியது. மழை நின்றதும் பயத்துடன் பக்தியுடன் பகவானிடம் சென்றேம். வாருங்கள் வாருங்கள் இருங்கள் நீங்கள் வலு கெட்டிக்காரர். நினைத்தவுடன் மழையைப் பெய்வித்துப் போட்டார்கள் என்றார். புராணத்தின் மகிமை அறிந்தோம். தம் பெருமை அறியாச் சுவாமியின் பெருமையை உணர்ந்தோம்,

சைவநெறி தழைத்துயரப் பெரிய புராணம் முதலாய புராணங்களை ஒத்தவேண்டும். ஒதக் கேட்க வேண்டும். கேட்ட வற்றின் பொருளைச் சிந்திக்க வேண்டும். புராண நாயகர் பால் பக்தி உண்டாக வேண்டும். அவர் தமைத் தெய்ணங்களாகப் போற்ற வேண்டும். மெய்ந்நெறிப்படரவைத்து உய்விக்க வஸ்ல நால்வர் தேவாரங்களை திருவாசகத்தை திருமந்திரத்தை உயிரெனப் போற்றி வழிபடவேண்டும் என்ப. கவாமி புராணக் கதைகளை எமக்குப் புகட்டுவிக்கும் பொருட்டு அவற்றின் மீது ஆர்வமுடையராய் எம்முடன் கூட இருப்பர்.

அரியாலையூர்ப் பிள்ளையார் கோவிலில் ஒரு சிவராத்திரியின் போது சுவாமி முன்னிலையில் சிவராத்திரிபுராணப்படிப்பு நடந்து கொண்டிருந்தது. யாமத்துக்கு யாமம் முறைப்படி பூசையும் பய பக்தியுடன் நடந்தது. மூன்றாம் சாமத்தில் மழை பெய்ய தொடங்கியது. குழுமி இருந்த வேதாந்த சித்தாந்த சரபங்கள் வித்துவான்கள் பண்டிதர்கள் சங்கீத வித்துவான்கள் ஆசிரியர்கள் வைத்தியர்கள் சட்டத்தரணிகள் அரசின் உயர்தரப்பணி யார்கள் எம்போன்றுர் என் செய்வோம் எனத் தவிப்பதைச் சுவாமி அறிந்தார். சுவாமி உடனே ஐயரை விளித்து ஐயா தீபங்களை எல்லாம் நிறையுமென்றார். கட்டளைப்படி ஐயா தீபங்களை அனைத்தார் (மழை) வருண பகவான் தூரச் சென்று விட்டார். தீபங்கள் ஏற்றப்பட்டன. தொடர்ந்து புராணப் படிப்பு நிசம்நிசம் நடந்தது. பூசையும் நடந்தது. கண்கண்ட கடவுள் சுவாமி புராணநாயகர்களுங் கண்கண்ட கடவுளர் என நினைந்தோம் புராணச் செய்யுள்களின் ஒவ்வோர் எழுத்தும் ஒவ்வொரு மொழியும் சத்தியமே. உட்பொருள் சிவமே என அறிந்தோர் பகரவர். புராணநால்களைப் பட்டாடையால் போர்த்துப் பூசை செய்து பரிசுத்தமான இடத்தில் வைத்தல் வேண்டும். ஆசாரசீலராய் ஒத்வேண்டுமெனவுங் கூறுவர்.

ஒருமல்லரை உண்டாக்க அதனில் நறுமணத்தைப் பற்பய அதற்கு நிறம் புகுத்த எம்மால் முடியுமோ? மலரில் மணம்போல அண்டசராசரமெங்கும் நிறைந்த அதுதானறியும் என்பார் பெரியோர்.

பகவான் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமகம்சருடைய ஆச்சிரம வாயில் முன்றிலில் வெண் பருத்திச் செடி ஒன்று நின்றதாம். அது வெண்ணிற மலர்களையே தருவது. பகவானிடம் சென்ற விஞ்ஞானிகளுள் ஒருவர் இயற்கையைக் கடவுளாலும் மாற்ற முடியாது என அருகிருந்தவர்களுடன் வாதஞ் செய்தாராம். பகவான் கேட்டுக் கொண்டு கூம்மா இருந்தாராம். அன்று போய் அடுத்த நாள் பகவானிடம் அவர் வந்தார். அப் பருத்திச் செடி பச்சை நீலம் சிவப்பு முதலாய பல நிறங்களுடைய பூக்களைப் புஷ்பித்திருப்பதைக் கண்டார். கண்டதும் தன்னை மறந்து பகவான் பாதங்களில் விழுந்து கும்பிட்டாராம். கடவுள் எல்லாம் வல்லவர் என்றார். இச்சந்தரப்பத்தில் மதிப் புக்குரிய பிராமணர் ஒருவரை விளித்து ஜயா கடவுளால் முடியாத காரியம் என்ன வெனச் யோகசவாமி கேட்டமை நினைவில் வருகின்றது. கடவுளால் முடியாத காரியம் ஒன்றும் இல்லை என ஜயர் கூறினார். என்னை உம்மை எவ்வுயிரை விட்டுப் பிரிய அவரால் முடியாது. இதை நீர் அறியும் என்றார், இமைப் பொழுதும் என்னெஞ்சில் நீங்காதான் இறைவன் என மாணிக்க வாசக சுவாமிகள் கண்டார். யோகசவாமியும் அவ்வண்ணங் கண்டார்.

சீரான அடியவருடன் சேர்க்கையே தெளிவு தரும்.
நெறிப்பட்ட பெரியோருடைய வாழ்வே நமது இலச்சியம் ஆதல் வேண்டும்.
சினிமா வாழை பட்டம் இந்த இலச்சியத்தில் செந்தெறி தரா.

யോക സവാമികൾ തമതു നർച്ചിന്തനൈപ് പാടവില് ഒരുവാക്കിയാം ചൊല്ലിന്റുർ അതുതാൻ ചീരാൻ അടിയരൊടുമ് കൂടു എൻപതാക. ചീരാൻ അടിയവർ ധാരെനപ് പാര്‌ക്കപ് പോന്നുല്ല ഇന്ത മുൻറിണ്യുമ് തവിർപ്പവരേ ധാക്കവർ. ഇന്റെയു ഉള്ളില് തിനിമാ വാങ്ങേലി തുര്ച്ചനർ ചേര്‌ക്കൈ ഇവ്വளവുമ് മനിതനു ടൈ ചീരെക് കെടുക്കിന്റെ. അവനുണ്ടായ ചിന്തയിൽ അമുക്കൈ കുട്ടിയോ അല്ലതു വലുപ്പബന്ധത്തിയോ വിനുകിന്റെ.

இந்த மூன்று பொருட்கட்டும் அடிமையாக இருக்கும் மக்களின் போக்கைக் கவனித்தால் அவர்கள் பெரும் பாலும் கரவுவஞ்சனை உண்மையில் நம்பிக்கையின்மை தீங்குகள் செய்யக்கூசாமை இதனுடன் பல பல தீவிரமாக்கி உடன்தொயாகி இருக்கின்றனர்.

இந்த வகை மக்கள் கூட்டம் தமது சித்தத்தை ஒரு கணமேனும் தூய்மையாக வைத்திருக்க மாட்டார். தூய மனமுடையார் தான் இறைவனை அறிவார் உலகில் தீங்கிணையும் நீக்குவார் தம்மை அன்றினேரைக் காப்பார். இவையாவும் தூய மனமுடையவரால் முடியும். அழுக்கு மனமுடையோரால் அதுசாத்தியமாகாது.

முன்பு ஒரு நாள் ஓர் பண்டிதர் என்னிடம் ஒரு செய்தி தெரிவித்தவர். தனது குழந்தை ஒன்றுக்கு சுகவீனம் ஒருக்கால் வந்ததாம். தான் குழந்தைக்காக மருந்து வேண்டப் போன சமயம் யோக சுவாமியைச் சந்தித்தராம். அப்பொழுது சுவாமியை வணங்கி விட்டு அவரிடம் தனது குழந்தை சுகவீனமுற்றிருப்பதாகவும் அதற்கு மருந்து வாங்கப் போவதாகவும் கூறியதும் சுவாமி தன்னை நோக்கி இங்குபார் மனதில் அழுக்குடன் நீ குழந்தையைப் பார்த்தால் நோய் வரும். மனதில் அழுக்கை நீக்கி குழந்தையை வளர்க்கப்பாரும் நோய் வராது. என்று இந்த ஒரு வாக்கியத்தைச் சொல்லிப் போயினார் தனக்கு திகைப்பாய் இருந்தது என்றார். நான் ஒன்றுமே பதில் அவர்க்கு சொல்லவில்லை, ஏன் என்றால் பெரும்பாலும் சுல்லிமான்கட்டு மன அழுக்கு துரிதமுடன் சேருகின்ற இயஞ்சாலையுடைய

இன்றைய பட்டமளிப்பு விழாக்கள் பாராட்டு விழாக்கள் அதற்கு தக்க சான்றே! இந்த பட்டமளிப்பு விழாக்கள் சமண ரிடம் தான் இருந்தது. இது இன்றைய நாளில் பண்டாரச் சந்திதி களிடம் வந்து குடி கொண்டு அது அவர்களுடைய துறவின் தூய்மையையும் கெடுத்து அவரால் கொரவிக்கப் படும் நல்ல மனிதருடைய மனதையும் அழுக்கேறப் பண்ணி அந்த அழுக்கில் நின்றும் விடுபடமுடியாது இருக்கின்றது.

இந்த உலகில் தமிழ் மறையாம் தேவாரத்தையும் பெரிய புராணத்தையும் நன்கு கற்றுக் கரவின்றி ஒழுக முற்பட்டால் இந்த உண்மை புலனுகும். அல்லாது பாண்டித்தியம் பெற்றுப் பட்டம் பெற முற்படக் கற்றுக் கொள்வார்க்கு இந்த உண்மை கள் புலனுகாது.

இந்தப் பட்டம் பெறும் நிலையில் பாவம் அந்தணர்களுடைய நிலையைக் கவனித்தால் பரும் சிரிப்புக்கிடமாகவே அவர்களுடைய பட்ட வரிசைகள் காணப்படுகின்றது. அந்தணர் என்ற ஒரு எசால் ஐக்டீ மேலாக ஒருவர் உயர்ந்த நிலையைப்படிப் பெறலாகும். அந்தணர்க்கு ஒழுக்கம் தான் உயிர் அதனுலே தான் ஒத்திலின் நன்றே வேதியர்க்கு ஒழுக்கம் என முதுமொழி வந்து கொண்டது. அந்தணர் அறத்திற்கு ஊரியர். அவருடைய அறம் இவ்வுகில் மிக மிக மேலானது. போற்றுத்தற்குரியது. அவர்கள் வணக்கத்திற்குரியர். பூசரர் பூசனைக்கும் உரித்தாயவர். என்றும் பூமியில் காணப்படும் தேவர்கள் என்றும் போற்றப்பட்டு வருகின்ற போது இந்த ஒரு வகையால் ஒரு அந்தணர் தனது அறத்திலும் மேலாகத் தனக்கு வரும் பட்டத்தை மதித்தால் அதை மேலாகக் கருதித் தனது பெயருடன் முன் கூட்டி உரைக்கவோ அல்லது பதித்திடவோ முற்பட்டால் அது அவரின் மன அழுக்கையே பிரதிபலிக்கின்றது. எனலாம் பெரியபுராணத்து சேக்கிழார் சுவாமிகள் நாயன் மாராக இருக்கும் எந்த ஒரு அந்தணரையும் தில்லைவாழ் அந்தணர்களுடைய நெருத்து ஒரு அந்தணரையும் போற்றுகின்ற பொழுது வேதநெறி உணர்ச்சியும் ஒழுக்கமுடை கூறிப்

போற்றுதல் செய்வார். சண்டேஸ்வர நாயனார் புராணத்து அந்தணரின் கீலம் அற்புதமராகப் பேசப்படுகின்றது. பிறவியில் நம்பிக்கை உடையார்க்குப் பிறவி எல்லாவற்றிலும் பெரும் புண்ணியமுடையது அந்தணராகப் பிறப்பது என்றே நப்பப்படுகிறது. இந்த வகை அந்தணராகப் பிறந்தாலும் பூணுல் அணியும் அன்று இது பிறப்பாளர் என்றே இன்னுமொரு சிறப்புப் பெறுகின்றார். ஜ்யோ அந்த ஒரு பெருமையை நாம் இங்கு எழுதிக் காட்ட முடியாது. இந்த இரு பிறப்பாளராகிய பெருமையுடைய குலத்து இளைஞருடைய போக்கை அவதானிக் கும் பொழுது ஜ்யோ கடவுளே உயர்ந்த ஒரு நெறியைத் தமது புண்ணிய பூமியில் தந்து புண்ணியத்தின் அடிப்படையில் உள்ள வேதநெறி ஒழுக்கங்களை அந்தணர்க்கே உரித்தாக்கி வைத்திட; இன்று அதே அந்தணர் குலம் தமது உயர்வைத் தாம் விளங்கிக் கொள்ளாமல் சிறுமையான சிற்றினப் ருகர்ச்சிக்கு உரித்தாய் செயல்களை மேற்கொண்டு மேல் நாட்டு நாகரீக உடை அணிந்து சிகையும் அலங்கோவமுடன் வளர்த்துத் திருக்கின்ற நிலையைப் பார்க்கும்போது கடவுளை மனம் நோக்க வருகின்றது.

ஒரு அந்தனர் தனது உயர்ந்த நெறியைத் தான் வளர்க்கிக் கொள்ளாது தனது சாதியை மட்டும் உயர்வாக எண்ணிக் கொள்வாரோயானால் அந்த அந்தனரை அறத்திற்கு உரியவர் என்று நாம் கொல்லமுடியாது. அத்தகைய அந்தனரது நிலையால் சைவநெறிக்குப் பெரும் தீங்கு விளையும்.

எத்தனையோ சைவசபைகள் மாநாடுகள் சைவத்தின் பெயரால் தொழிற் படுகின்றன. ஆனால் சைவத்தின் மேன்மையான நீதிகளை மக்கள் உணரும்படியோ அல்லது தெளிவுறும்படியோ அவை செயல் படவில்லை. பேச்சுகள் நன்று. வீரவசனம் உடைத்து. நல்ல உபதேசம். ஆனால் எத்த பேர்கடைப்பிடிக்கின்றனர். அது தான் பெரிது.

கவாமி விவேகானந்தாவின் ஒரு பேச்சுத் தான் யோக
சுவாமிகளை நன்றெறி கடைப் பிடித்திடச் செய்தது. அக்காலத்
து யாழ்ப்பாணத்து அவர் நிகழ்த்திய உண்மைப் பொருள் விளக்
கம் தான் யோகசுவாமிகளை உண்மை உணர்ச் செய்தது. அதன்
சருக்கமான வார்த்தை ‘‘உணர்ச்சி உயிருள்ளது கல்லல்ல’’ என்
பதாகும். ஆகவே உணர்ச்சி உண்மையைப் பற்ற இன்றைய
சினிமாவும் வானேலியும் தீய நடத்தையை உடையாரின் சேர்க்
கையும் தடை செய்கின்றன. பட்டமும் அதே தன்மையே. சின்
மா வானேலி எப்படி இயங்குகின்றன என்பதை நாம் உள்ளவாறு
தெளிவாம் எனின் எமது உணர்ச்சிகள் செவ்வனே தொழில் பட
அவை உதவாயின் என்பது உண்மை நாட்ட முடியார்க்கு தாமாக
விளங்கும்.

குங்கிலியக் கலய நாயனூர் ஓர் அந்தணர். அவர் திருக்கடலூர் சசனுக்கு நாள் தோறும் குங்கிலியத் தூபம் இடுகின்ற பணியினை மிகு மேலான செயலாகக் கொண்டவர். அன்னர்க்கு வறுமை வந்தது. அதனால் அவர் பொருள் நாள்தோறும் குறைவு பட்டாலும் குங்கிலியம் இடும் பணி குறைவுபடவில்லை. அது மேலாங்கியது. ஆனால் அவர் வறுமை நீடித்து உள்ள பொருளெல்லாம் மாண்டிட அதனாலே அவரது குடும்பம் இருபகல் உணவிலாது வருந்துகின்றது. தனது பிள்ளைகளும் சுற்றமும் பசியால் வாடக் கண்ட மனவியார் தனது மங்கல நூல் தாலியைக் கழற்றி கணவனுர் கைக்கொடுத்து நெல் வாங்கி வாரும் என வேண்டுகின்றார். (இவரது மனவியாரின் சிலத்தை சிவத் தமிழ் செந்தமிழ் முதல் பட்டத் தமிழ் அனைத்தும் அத்துடன் அந்தப்பட்டங்களின் உயர்வு எப்படி என அறியாது பட்டங் கொடுக்கும் பேதை யரும் உணர்ந்தால் அன்றே சைவநீதி ஒங்கும் நாட்டில் மாதம் மூன்று மழை பெய்யும்.) தாலியை வாங்கி கலயனார் நெற்கொள்ளப் போகின்றார். போகும் அவர் முன்னால் ஓர் வணிகன் குங்கிலியப் பொதி கொண்டு வருகின்றார். வருகின்ற அவனை கலயர் நோக்கி இப்பொதி என்ன எனக் கேட்கின்றார். அவனும் பிரபு இது நறுமணம் தரும் குங்கிலியம் என்கின்றார். அது கேட்டலும் அந்தணர் முகம் மலர் குங்கிலியம் என்கின்றார். அதை பெறுதற் கரிய பேறு இப்பேறு வலிய கின்றது ஆந்தத்துடன் இது பெறுதற் கரிய பேறு இப்பேறு வலிய வந்திருக்க கடையில் போய் வேறு என்ன வாங்குவது. எனத் துணிந்து வணிகனை நோக்கி இதைத்தருவீரோ எனக் கேட்கின்றார். வணிகன் இதை உம்மிடம் தந்தால் என்ன தருவீர என்னலும் கலயனார் மங்கல நூல் தாலி கொடுப்ப வணிகன் குங்கிலியப் பொதியினைக் கொடுத்துச் சென்றார்.

தங்கத்தேர் சினிமாப் பாடல்
பாடிய ஐயர்
குமபிடப் போன தம்பிகள் சிரித்ததற்கு
காலால் உதை கொடுத்தார்

மாணிப்பாயில் ஓர் முருகன் கோயில் உள்ளாக நின்று அர்ச்சக ரான் ஓர் அந்தண இளைஞர் "தங்கத்தேர்" என்ற தொடங்கும் சினிமாப் பாட்டை அதி விமரிசைசுடன் பாடி அதுல் இன்பத்தி விளைத்து நின்றார். அவ்வேளை அங்கு ஒருவரும் இல்லை. தற்செயலாக கும்பிடச் சென்ற சில இளைஞர் அதை அவதானமுடன் கேட்டு நின்ற கும்பிடச் சென்ற இளைஞர்கள் ஜயா "தங்கத்தேர்" பாடல் நன்றாகப் பாடுகிறார். கேட்ட இளைஞர்கள் ஜயா கொண்டனர். அப்பாடலில் கன்ன பிள்ளை பெற்றுளோ கணவன் சொல்லிக் கேட்பாளோ என்றெல்லாம் வருமாம். அது பாடுவார்க்கு ஓர் இசை இன்ப நிலையை தானுக்க கூடுக்குமாம். இப்படியாக இந்த இளைஞர் அதைக் கேட்டு வெள்ள யால் ஜயர் வந்தவுடன் அவரைத் "தங்கத்தேர்" என்றே பட்டம் குட்டி குறும்பாக தம்முள் சிரித்துக் கொண்டனர். ஜயக்கு ஆத்திரம் வந்தது. தன்னை அப்படிச் சொன்னவர்க்கு கையால் நாலு வாட்டுதல் நடத்தினார். அடிவாங்கியவர் பிறதேசத்தவரானமையால் அது தெரியப்படாது. ஒரு மாதிரியாக சடையப் பட்டது. இன்று சினிமா சுவர் மிக்கு இருப்பதாயிரம்; சினிமா பாடகிக்கு முப்பதரயிரம்; சினிமா பாடகருக்கு நாற்பதாயிரம்; சினிமாப்பாடகிகள் கந்த சட்டி கவசம் பாடங்கள் ஸ்வெபசல் பிளேன் போகுது அவையளைச் சுமந்து கொண்டு வருகிறது. நட்ட மிளகாய்க் கால்கோட்டும் இவர்க்காகச் சுமந்து அறுப்பதாயிரம்; நட்ட மிளகாய்க் கால்கோட்டும் இவர்க்காகப் பிடுங்கி ஏறியல் நல்ல சாப்பாடு இவைச் சுவாரி செய்ய வேண்டும் கார் இவ்வளவும் நடைபெற மூலத்தான் தானில் இருக்கும்.

நாயனர் அதை வாங்கிச் சென்று திருக்கடலூர் கோவில் களஞ்சியத்தில் ஏனைய பொருளுடன் சேமித்து விட்டு எல்லாம் மறந்து சிவன் பால் அன்பு பொங்க தியானத்திருக்கின்றார். இந்த ஒரு நிலையே சேக்கிழார் பெரிய புராணத்து,

“அடைவுற ஒடுக்கி எல்லாம் அயாத்து
எழும் அன்பு பொங்க”

நாயனர் சுங்கிருந்தனர் எனக் காட்டுகின்றார் இந்த ஒரு நிலை நமது அந்தனர் குலத்தின் இலட்சியமாக அமைந்தால் எந்த ஒரு அந்தனரும் பொருளால் அதன் குறைவால் சிறுமைப்பட்டார். இன்று அந்தனர் குலம் அருளைப் பின் வைத்து பொருளைப் புகழைப் பட்டத்தை முன் வைத்து தொழில் படுகின்றது. அருளுக்குரிய ஓழுக்கங்களை எல்லா அந்தனருக்கும் தெரியாமல் இல்லை. வடிவாகத் தெரியும். ஆனால் செயல் படுவதில் தான் மிகு கடினமாகவருகின்றது. ஏன் என்பதை நாம் சொல்லாது அவர்களே உணர்ந்து தெளிந்தால் நன்று.

ஆகவே பெறுதற்கரிய பிறவியில் மேலான நிலையைப் பெற்றுகளின் தூய உண்மை விசுவாசமுடைய பெருமக்கள் சேர்க்கையே வேண்டும். அன்னர் கந்தை கட்டினராக இருக்கலாம். அல்லது ஏதுக்கும் வழியிலாத வறிஞராக அல்லது உலகம் பித்தன் என்று மதிப்பொக்கும் இருக்கலாம் ஆனால் அவரது அருட்தன்மையைத் தான் நாம் இங்கு பொருட்படுத்த வேண்டும்.

இன்று எத்தனையோ பட்டத்துடன் எத்தனையோ பண்ணிசையாளர் சங்கீத வித்துவான்கள் உண்டு. அவரையெல்லாம் வாடுவிலி புகழ் சினிமாபுகழ் சினிமாவிற்கு குரல் இரவல் கொடுக்கும் புகழ் பெற்ற மேதைகளாக இருக்கின்றன. பண்பாடும் சிலர் ஒதுவாழுர்த்தி பண்ணிசைச் செல்வர் பண்ணிசை மணி பண்ணிசைச் சக்கரவர்த்தி என்றெல்லாம் போற்றப் பெறுகிறார். ஓவ்வொரு இசையாளர்களுடைய பட்டத்தைப் பார்க்கும் போது அவர்லீட்டு முகட்டு கைவிட்டத்தையும் மேலாங்கி அதற்கு மேலாக முகட்டையும் பிய்த்து மேலே பறக்கின்றது.

இது மட்டுமல்லாது பட்டம் கொடுப்போரும் தங்கள் முகடு பிழைத்து விட்டு சோழக்க காற்று அல்லது வாடைக் காற்று அடித்தால் பொடியள் பட்டம் கொடி விடுவது போன்றே தொழிற்படுகின்றனர்; எல்லா அறிவாளிக்கும் நன்கு தெரியும் பட்டம் கொடுப்பது கூத்தில் ஒரு கோமாளியின் நடிப்பே போன்றது. உண்மை நின்ற பெரிய நிலையத்தையே அறிவாளி எவநும் இன்றைய சினிமா வாடையில் பட்டம் இவற்றை விரும்பார். இவற்றைச் சீ என அருவருத்தே நீக்குவர். சினிமா பார்க்கக் கூடிய ஒருவர் பல ஆண்டுக்கு முன் என்னிடம் தெரிவித்த ஒரு உண்மைச் சம்பவ வரலாற்றைக் கிடே தருகின்

முன்பு ஒரு நாள் சண்மூலகத்தில் நான் கடமையாற்றும் பொழுது ஓர் புலவர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த நமது நண்பர் தாம் சினி மாபார்க்கப் போன வரலாறு பற்றி இப்படி என்னிடம் தெரிவித்தார்: தான் ஒரு நாள் ஒரு நல்ல படம் வந்திருக்கின்றது எனக் கேள்விப்பட்டு படமாளிகைக்கு போனாராம். தான் ஓர் வருத்தக்காறன் ஆன தினால் கூடிடக் காசு கொடுத்து பின்னால் கதிரையில் இருந்து படம் படமாளிகைக்கு போனாராம். படம் எதோ சாமிப் படம் எனக்கு அது என்னவென்று ஞாபகம் வரவில்லை. தமக்கு முன்னால் ஓர் இளம் தம் பதிகள் பெரும்பாலும் காதலர் போன்றவர் இருந்தனர். அப்பொழுது காதல் சீன வந்தது. ஜீயோ படத்தில் கட்டி அனைத்தில் முத்தமிடல் பாடல் இவை படத்தில் தொடங்க முன்பிருந்த இளம் சோடியள் உண்மையாக உணர்ச்சி வசப்பட்டனர். கைகள் மாறின இருட்டிலும் அவதானிக்க முடிந்தது. முத்தமிடல் இன்னும் வேறு வேவற செயல்கள் கூட நடந்தன தனக்கு அக்காட்சி பிடிக்கவே இல்லை. சகிக்கவும் இல்லை. ஜீயோ நான் ஏன் இங்கு வந்தேன் என்றாய் விட்டது. இன்றேவேல் இடைவேளை வர என்பாட்டில் எழுந்து வந்தேன். இதன் பன் ஒரு போதும் நான் படம் பார்த்ததீங்கலை. சினிமா பார்ப்பவா கட்கு உணர்ச்சி வசமூட்டும் செயல் நிரம்ப உண்டு. உண்மை அடியவர் ஒரு போதும் அதனை விரும்பார்.

எந்த வாரெனவியாயினும் சினிமாவின் சோல் ஏஜன்டுகளே வா
ஞைவி முடிக்கும் வேலோ இரவு பஞ்சைரு மணி வரை என்னபாடல்
போடப் படுகின்றது. அடுத்து இது இன்று உயிர்சம்பந்தமில் லா த
இயந்திரமயம். ஆதலால் உண்மை அடியார்கள் மனதில் அழுக்கை
இவை வலுப்புபடுத்துவன.

தங்கத் தேர் ஒடும் வீதியிலே என்று ஜயர் பாடினால் அதை வேத வாக்காக எடுக்காது ஒம் முருகா என்று கும்பிடாது சினிமா இசையை தம்பிகள் சிரிப்பதா? ஜயர் கொடுத்த அடி பத்தாதென்றே நாம் சொல்வோம். அடுத்து சிவநெறிப்புரவூர் காவலர் நாவலர் பாவலரி சிவத்தமிழ் செல்லிகள் பண்டிதர் பண்டிதரின் மணிகள் எல்லாம் சினி மா சுவாமி பாடகி பாடகரை நேரில் கூப்பிடாட்டாலும் போய் சொன்னாடை போர்த்து கெளரவித்து பாராட்டி விழுந்தும் சூயிட்டும் அந்த சினிமாப் பெரியாரை பல மாசமாக தொடர்ந்து கெளரவித்து வர தங்கத்தேரில் என்ன பிழை அது எல்லாம் சரி எங்கடை யாழ் ப்பாணத்து அம்மாமார் ஜியா மார் படத்தில் நடிப்பாரைப் பரம் பொருள் என்று கும்பிட்டு குடைபிடித்து தேர் ஏற்ற ஒரு போதும் தம்பிகள் சிரிக்கக் கூடாது. அது தவறு எங்கடை பண்ணிசை மணிக்கு செல்கிறது அக்கிரம் வருமென நம்புகிறேம்.

இதுமட்டன்று முன்பொருநாள் இரு இளாஞர்கள் சயிக்கிலில் தாவடியல் ஓர் முருகன் கோயில் நின்றும் முன்னுக்கும் ஓர் பயணி ஏற்றி வந்தனர். அவருடைய சடை விரிந்து கழுத்தால் இருபுறமும் தற்கால் ஸ்ரயிலில் தெரியப்பட்டது. இதாரடா இது என்று பார்த்தேன் அவர்கள் பேசிக் கொண்டு வந்த வார்த்தை திடுக்கிடச்செய்தது. ஒருவர் சொன்னார் மற்றவரை நோக்கி “சுருங்கனி” ஊதிய முதல்மேளகாரர் யார் என்பதாக. மற்றவர் பதில் சொல்லமுன் அவர்கள் என்னை விலத்திக் கொண்டு அப்பால் போயினர். விலத்தும் போது தான் அவர் மார்பில் பூரால் இருக்கக் கண்டேன். அன்று தான் “சுருங்கனி” வார்த்தை நான் கேட்டபடியால் இதென்னடா (சுருங்கனி) ஒருக்கால் உபநிஷத்தின் முதல் வார்த்தையோ என ஜயப்பட்டேன் பற்கு விசாரித்ததில் அது ஒரு சிங்கள சினிமாப் பாட்டு என்பது தெரிக்கு விரும்பு என்ன அலயம் எல்லாம் சினிமா மயம் தானே!

இப்பத்திரிகை கொக்குவில் மேற்கு உயரப்புலத்தில் இருக்கும் அவன்களை மனி சைவநூற் பதிப்பகத்துன் சார்பில் அதன் உரிமையான என்று வெ, நல்லீயா அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது: